

Dziennik Urzędowy

C 64

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

19 marca 2009

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>		
OPINIE		
Rada		
2009/C 64/01	Opinia Rady z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2008–2012 przedstawionego przez Francję	1
2009/C 64/02	Opinia Rady z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2008–2011 przedstawionego przez Grecję	7
II <i>Informacje</i>		
INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2009/C 64/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5433 — Sanacorp/V.D. Linde) ⁽¹⁾	13
2009/C 64/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5438 — NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya) ⁽¹⁾	13

PL

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2009/C 64/05	Kursy walutowe euro	14
--------------	---------------------------	----

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2009/C 64/06	Aktualizacja wykazu dokumentów pobytowych, o których mowa w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), (Dz.U. C 247 z 13.10.2006, s. 1, Dz.U. C 153 z 6.7.2007, s. 5, Dz.U. C 192 z 18.8.2007, s. 11, Dz.U. C 271 z 14.11.2007, s. 14, Dz.U. C 57 z 1.3.2008, s. 31, Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 14, Dz.U. C 207 z 14.8.2008, s. 12, Dz.U. C 331 z 21.12.2008, s. 13, Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 5)	15
2009/C 64/07	Aktualizacja wzorów kart wydawanych przez ministerstwa spraw zagranicznych państw członkowskich akredytowanym członkom misji dyplomatycznych i przedstawicielstw konsularnych oraz członkom ich rodzin zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 247 z 13.10.2006, s. 85, Dz.U. C 153 z 6.7.2007, s. 15)	18
2009/C 64/08	Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1, Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 16, Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 9, Dz.U. C 200 z 6.8.2008, s. 10, Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 13, Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 10; Dz.U. C 37 z 14.2.2009, s. 10)	20

ZAWIADOMIENIA DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

Urząd Nadzoru EFTA

2009/C 64/09	Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości w sprawie pomocy państwa w odniesieniu do Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa (ang. <i>Icelandic Housing Financing Fund</i>) w postaci zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej	21
2009/C 64/10	Urząd Nadzoru EFTA podjął decyzję o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec zgłoszonego środka pomocy	37
2009/C 64/11	Informacje przekazane przez państwa EFTA dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 1 f załącznika XV do Porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw)	38

V Ogłoszenia

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Komisja

2009/C 64/12	Zaproszenie do składania wniosków w ramach programu prac ENIAC Joint Undertaking	39
--------------	--	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 64/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS) ⁽¹⁾	40
2009/C 64/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz) ⁽¹⁾	41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

RADA

OPINIA RADY

z dnia 10 marca 2009 r.

w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2008–2012 przedstawionego przez Francję

(2009/C 64/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 10 marca 2009 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program stabilności Francji na lata 2008–2012.
- (2) W 2008 roku światowy kryzys finansowy pogłębił spowolnienie wzrostu gospodarczego poprzez osłabienie zaufania konsumentów i podmiotów gospodarczych oraz zaostrzenie warunków udzielania kredytów. Z powodu załamania się produkcji przemysłowej w czwartym kwartale 2008 roku spodziewany jest znaczny spadek rocznego PKB w roku 2009. Główne wyzwania w okresie osłabienia koniunktury to stabilizacja sektora finansowego, przywrócenie zaufania konsumentów i podmiotów gospodarczych oraz wspieranie inwestycji. Słabsza koniunktura będzie mieć znaczny wpływ na finanse publiczne, ponieważ w 2008 roku deficyt przekroczył 3 % PKB, jak poinformował francuski minister ds. gospodarki, przemysłu i zatrudnienia w piśmie skierowanym do komisarza ds. gospodarczych i walutowych w dniu 6 lutego 2009 r.; w śródkresowej prognozie służb Komisji ze stycznia 2009 roku przewiduje się, że w roku 2009 deficyt przekroczy 5 % PKB. Prognoza ta uwzględnia również wpływ na saldo budżetowe przyjętego w grudniu planu naprawy gospodarczej, który wyniesie 0,8 % PKB; w planie tym kładzie się nacisk na przyspieszenie realizacji inwestycji publicznych i udzielenie wsparcia finansowego przedsiębiorstwom. Rząd wprowadził w życie szereg reform strukturalnych, które powinny mieć pozytywny wpływ na potencjalny wzrost gospodarczy.
- (3) Scenariusz makroekonomiczny, na którym opiera się program, przewiduje dodatnie tempo wzrostu PKB w całym okresie objętym programem. Po wyhamowaniu do około 1 % w roku 2008 oczekuje się, że w roku 2009 będzie ono dalej spadać do poziomu 0,2-0,5 %, a następnie wzrośnie do około 2 % w 2010 roku, a potem do 2,5 % w pozostałej części okresu objętego programem. Z dostępnych

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty wymienione w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

obecnie informacji ⁽¹⁾ wynika, że scenariusz ten jest oparty na wyraźnie optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego. W ocenie tej uwzględnia się znaczne zmniejszenie wzrostu PKB w czwartym kwartale 2008 roku oraz ponure perspektywy gospodarcze, oparte na niskim poziomie wskaźników zaufania, i przewidywane wyraźne zmniejszenie inwestycji i wymiany handlowej, ale także skutki planu naprawy gospodarczej oraz ustawy o modernizacji gospodarki dla wzrostu gospodarczego ⁽²⁾. W świetle ostatnich zmian cen ropy naftowej oraz nasilenia światowego osłabienia koniunktury, przewidywania programu odnośnie do poziomu inflacji wydają się być zawyżone dla 2009 roku, ale można je uznać za realistyczne w odniesieniu do lat kolejnych. W dniu 6 lutego władze francuskie poinformowały Komisję, że prognozy makroekonomiczne i dotyczące finansów publicznych zostaną poddane przeglądowi.

- (4) W śródkresowej prognozie służb Komisji oszacowano, że w 2008 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 3,2 % PKB, czyli o 0,3 % więcej niż przewidywano w programie, co zostało potwierdzone w wyżej wymienionym piśmie ministra z dnia 6 lutego ⁽³⁾. Różnica wynosząca 0,9 % PKB w stosunku do celu zawartego w poprzedniej aktualizacji (2,3 % PKB) może być w znacznym stopniu wytłumaczona przez (i) gorszy od zakładanego wynik w roku 2007 (0,3 % PKB), (ii) wyraźnie słabszy wzrost realnego PKB w 2008 roku niż spodziewano się w poprzedniej aktualizacji, który spowodował spadek dochodów podatkowych w stosunku do prognoz (o 0,3 % PKB) oraz (iii) wyższe płatności odsetkowe odzwierciedlające wpływ wyższej inflacji w roku 2008 na koszty obsługi zadłużenia w odniesieniu do obligacji indeksowanych wskaźnikiem inflacji (0,2 % PKB).
- (5) W zaktualizowanej wersji programu określono docelową wartość deficytu na rok 2009 w wysokości 3,9 % PKB, natomiast w śródkresowej prognozie służb Komisji przewidywano 5,4 %. Pogorszenie deficytu w 2009 roku spowodowane jest działaniem automatycznych stabilizatorów w reakcji na spowolnienie gospodarcze, ale także wpływem pakietu budżetowych środków stymulacyjnych z grudnia 2008 r., o wartości 0,8 % PKB. Niedawno rząd ogłosił podwyższenie docelowej wartości deficytu do poziomu 4,4 % PKB ⁽⁴⁾. Zgodnie z informacjami zawartymi w zaktualizowanej wersji programu stabilności i z ponownymi obliczeniami służb Komisji deficyt strukturalny (tj. saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne po skorygowaniu o działania jednorazowe i inne działania tymczasowe) powinien w 2009 roku osiągnąć 3 % PKB wobec 2,5 % w roku 2008. Ten kurs polityki budżetowej może zostać uznany za ekspansywny i może być całkowicie wytłumaczony bodźcem fiskalnym związanym z pakietem stymulacyjnym.
- (6) Nakreślonym w programie celem strategii budżetowej Francji w perspektywie średnioterminowej jest osiągnięcie celu średniookresowego, czyli stanu równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych, w roku 2012. Zgodnie z przewidywaniami programu, skorygowanymi w wyżej wymienionym piśmie z dnia 6 lutego, oczekuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych gwałtownie wzrośnie w roku 2009 do poziomu 4,4 % PKB (wobec 3,9 % PKB), a następnie spadnie do 3,1 % PKB w 2010 roku (wobec 2,7 %), kiedy wpływ planu naprawy gospodarczej na budżet przestanie być odczuwalny. Dla porównania, w śródkresowej prognozie służb Komisji przewiduje się, że w 2009 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie do 5,4 % PKB, a następnie w 2010 roku osiągnie poziom 5,0 %. Zgodnie z przewidywaniami programu, skorygowanymi w wyżej wymienionym piśmie, deficyt będzie nadal kurczyć się po roku 2010, aby osiągnąć poziom 1,5 % PKB w roku 2012. Podobnie kształtować się będzie saldo pierwotne. Oczekuje się, że deficyt strukturalny spadnie do poziomu 3 % PKB w roku 2009, a następnie zmniejszy się o ok. 1 % PKB w roku 2010 i o 0,5 % PKB rocznie w końcowych latach okresu objętego programem. Poza wygasaniem wpływu planu naprawy gospodarczej, rezultat ten miałby zostać osiągnięty poprzez w pełni sprecyzowane ograniczenia wydatków. W zaktualizowanym programie przewiduje się, że zadłużenie w relacji do PKB wzrośnie do 69,1 % w roku 2009 i zasadniczo ustabilizuje się na poziomie 69,4 % w roku 2010, a następnie nieznacznie spadnie w dwóch kolejnych latach. Poza kursem polityki budżetowej prognozy te uwzględniają wpływ operacji dokapitalizowania banków i udziału w Strategicznym Funduszu Inwestycyjnym ⁽⁵⁾, który wynosi ok. 0,75 % PKB, nie uwzględniają natomiast potencjalnych zobowiązań warunkowych wynikających z systemu gwarantowania depozytów. Zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji wskaźnik zadłużenia osiągnąłby 72,4 % PKB w roku 2009 i 76 % PKB w roku 2010, a różnica w stosunku do zaktualizowanego programu stabilności wynika z rozbieżnych danych dotyczących wzrostu gospodarczego i deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych.

⁽¹⁾ Ocena uwzględnia w szczególności prognozę służb Komisji ze stycznia 2009 r., a także inne informacje, które uzyskano od tego czasu.

⁽²⁾ Na tej podstawie w śródkresowej prognozie służb Komisji przewiduje się, że w 2009 roku PKB skurczy się o 1,8 %; następnie oczekuje się, że wzrost PKB wróci do poziomu 0,4 % w 2010 roku dzięki poprawie warunków i wzrostowi zaufania w sektorze finansowym oraz zwiększeniu się światowego popytu.

⁽³⁾ Wobec przekroczenia określonej w Traktacie wartości referencyjnej, o którym poinformował w swoim piśmie francuski minister ds. gospodarki, przemysłu i zatrudnienia, Komisja opracowała w dniu 18 lutego 2009 r. sprawozdanie na mocy art. 104 ust. 3 Traktatu.

⁽⁴⁾ W piśmie z dnia 6 lutego francuski minister ds. gospodarki, przemysłu i zatrudnienia szacuje, że w 2010 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 3,1 % PKB.

⁽⁵⁾ Strategiczny Fundusz Inwestycyjny będzie wykorzystany do udziału w kapitale przedsiębiorstw.

- (7) Wyniki budżetowe mogą być gorsze w całym okresie objętym programem. Po pierwsze nie uwzględniają jeszcze gorszego od przewidywanego (o 0,3 % PKB) wyniku za 2008 rok, potwierdzonego w wyżej wymienionym piśmie. Wynik ten odzwierciedla również brak konsolidacji budżetowej w okresach dobrej bądź neutralnej koniunktury gospodarczej ⁽¹⁾ i częściowo wyjaśnia korektę w górę docelowej wartości deficytu na 2009 roku do poziomu 4,4 % PKB (która również uwzględnia korektę w dół podatku od osób prawnych). Co ważniejsze, perspektywy makroekonomiczne programu nie uwzględniają spodziewanej obecnie w roku 2009 recesji, co oznacza istotne zagrożenia dla budżetu, a nawet dla najnowszej docelowej wartości deficytu zapowiadanej przez rząd. Ponadto poza wpływem automatycznych stabilizatorów istnieje również ryzyko przekroczenia w pewnym stopniu wydatków na opiekę zdrowotną ⁽²⁾. Wreszcie, biorąc pod uwagę wcześniejsze wyniki władz samorządowych, istnieje ryzyko, że plany wydatków nie zostaną zrealizowane. Zagrożenia dotyczące scenariusza długu są także zwiększone, ponieważ odzwierciedlają one zagrożenia związane z równowagą budżetową oraz ewentualne skutki środków stabilizujących sektor finansowy.
- (8) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest nieco niższy od średniej w UE, a wydatki na emerytury rosną nieco wolniej dzięki już uchwalonym reformom systemu emerytalnego, między innymi reformie tzw. *régimes spéciaux* (specjalnych systemów emerytalnych), mającej na celu zrównanie wymaganego okresu składkowego z okresem obowiązującym w innych systemach. Zgodnie z oceną zamieszczoną w programie sytuacja budżetowa w roku 2008, która jest gorsza niż wyjściowa sytuacja z poprzedniego programu, potęguje budżetowy wpływ starzenia się społeczeństwa na zaburzenie równowagi. Jeżeli za punkt wyjścia przyjąć sytuację budżetową na 2009 r. nakreśloną w śródkresowej prognozie służb Komisji, to zaburzenie równowagi byłoby większe. Obecny poziom długu brutto przekracza określoną w Traktacie wartość referencyjną. Wspomniane powyżej systemy stabilizacji sektora finansowego wdrożone przez Francję mogłyby mieć wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych, jeżeli koszty wsparcia rządowego nie mogłyby zostać w pełni odzyskane w przyszłości. Do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansów publicznych, kształtujących się na średnim poziomie, przyczyniłoby się zapewnienie wyższych nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej, zgodnie z założeniami programu.
- (9) Wcześniejsze wyniki Francji świadczą o tym, że w ciągu ostatniej dekady przekraczanie pułapów wydatków w sektorze instytucji rządowych i samorządowych nie było zjawiskiem wyjątkowym, co wskazuje na istnienie słabych punktów w obecnie obowiązujących przepisach budżetowych. Uchwalona w dniu 23 lipca 2008 r. reforma konstytucji wprowadziła ogólną zasadę dążenia do równowagi budżetowej w sektorze instytucji rządowych i samorządowych ⁽³⁾. Jednakże w związku z niewiążącym charakterem zasady równowagi budżetowej powstaje pytanie, czy może być ona skutecznie kontrolowana. Reforma wprowadza również budżet wieloletni, przyjmowany przez Parlament od roku 2009, kiedy to przyjęty ma zostać budżet na lata 2009–2012, czyli na okres objęty programem stabilności. Przedmiotowa reforma powinna przyczynić się do lepszego zarządzania finansami publicznymi i wsparcia dyscypliny budżetowej.

Ponadto w związku z rozpoczęciem ogólnego przeglądu polityki publicznej w poszczególnych dziedzinach w połowie 2007 roku przyjęto szereg środków mających na celu poprawę efektywności wydatków publicznych, w tym zmniejszenie liczby urzędników. W roku 2008 wszedł w życie nowy przepis dotyczący zadłużenia, mający zastosowanie do podsektora zabezpieczenia społecznego ⁽⁴⁾.

- (10) W reakcji na kryzys finansowy rząd Francji przyjął szereg środków mających zapewnić stabilność systemu finansowego. W celu złagodzenia skutków kryzysu dla zdolności udzielania kredytów przez banki francuskie rząd podjął decyzję o wykupie zobowiązań podporządkowanych banków do wysokości 40 mld EUR ⁽⁵⁾ bez nabycia praw głosu. W zamian za to banki zobowiązały się do zwiększenia

⁽¹⁾ Ocena mająca na celu określenie, czy gospodarka znajduje się w okresie dobrej czy złej koniunktury, oparta jest na analizie luki produktowej, dodatniej w latach 2007 i 2008 (co mogłoby wskazywać na okres dobrej koniunktury gospodarczej), lecz z uwzględnieniem ogólnej oceny gospodarczej (zatrudnienie, spożycie prywatne, inwestycje, nierównowaga zewnętrzna), która może zmienić konkluzje wyjściowe. Na tej podstawie Francja doświadczałaby okresu dobrej koniunktury gospodarczej w 2007 roku, a w roku 2008 — koniunktury neutralnej. Zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji saldo strukturalne pogorszyło się jednak o 0,3 punktu procentowego w 2007 roku i o 0,2 punktu procentowego w roku 2008 (zob. ocena techniczna).

⁽²⁾ Gdy wzrost wydatków na opiekę zdrowotną w ujęciu nominalnym przekracza o ponad 0,75 punktu procentowego cel (ONDAM) ustanowiony na rok 2009 ustawą o finansowaniu ubezpieczeń społecznych, aktywuje się procedurę specjalną.

⁽³⁾ Artykuł 34 ust. 4 niedawno przyjętej konstytucji: „*Des lois de programmation déterminent les objectifs de l'action de l'État. Les orientations pluriannuelles des finances publiques sont définies par des lois de programmation. Elles s'inscrivent dans l'objectif d'équilibre des comptes des administrations publiques*”.

⁽⁴⁾ Spłatą zadłużenia społecznego zarządza specjalny fundusz („*Caisse d'Amortissement de la Dette Sociale*”). Nowa ustawa (przyjęta w roku 2005) weszła wreszcie w życie w roku 2008. Stanowi ona, że każdy nowy transfer zadłużenia do funduszu musi zostać zrekomensowany nowymi dochodami, tak by nie przedłużać okresu funkcjonowania wspomnianego funduszu.

⁽⁵⁾ Rząd jak dotąd przekazał 21 mld EUR Komisji, która wydała zezwolenie; kolejne 10,5 mld EUR zostało już przyznane na ten cel.

swego zaangażowania kredytowego w gospodarkę, aby zagwarantować stopień finansowania dostosowany do potrzeb podmiotów gospodarczych. Ponadto uchwalono ustawę zezwalającą na utworzenie funduszu w wysokości 320 mld EUR ⁽¹⁾ przeznaczonego na gwarantowanie zobowiązań banków. Ten system gwarantowania ma na celu poprawę dostępu banków do finansowania, w warunkach silnej presji, której poddawany jest rynek pożyczek międzybankowych od początku kryzysu finansowego. Banki zapłacą rządowi premię za gwarantowanie swoich kredytów oraz przedstawią zabezpieczenie.

- (11) W odpowiedzi na kryzys gospodarczy rząd Francji przedstawił w dniu 4 grudnia plan naprawczy, który można uznać za zrównoważone połączenie instrumentów dochodowych i wydatkowych i który jest zgodny z „Europejskim planem naprawy gospodarczej”. W planie tym przewidziano inwestycje publiczne (zwłaszcza na rzecz przedsiębiorstw publicznych, infrastruktury, badań naukowych i obronności), działania w zakresie rynku pracy (takie jak całkowite zwolnienie ze składek na ubezpieczenia społeczne dla małych przedsiębiorstw w przypadku zatrudniania nowych pracowników), wsparcie dla przedsiębiorstw (takie jak pomoc sektorowa dla budownictwa mieszkaniowego i przemysłu motoryzacyjnego oraz przyspieszenie wypłat środków państwowych dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP), a także wsparcie siły nabywczej gospodarstw domowych (głównie przyznanie w kwietniu 2009 r. dotacji w wysokości 200 EUR gospodarstwom domowym o najniższych dochodach). Można uznać, że ten pakiet środków jest właściwie ukierunkowany i wprowadzany w odpowiednim momencie. Zapowiedziane środki mają charakter tymczasowy, a zatem odwracalny, i nie powodują żadnych kosztów dla finansów publicznych po roku 2010. Rząd wprowadza również w życie szereg reform strukturalnych, które powinny mieć pozytywne skutki dla potencjalnego wzrostu gospodarczego, a co za tym idzie, dla finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W odniesieniu do rynków towarów i usług, wyżej wymieniona ustawa o modernizacji gospodarki ma na celu wzmocnienie potencjału wzrostu gospodarczego, zwłaszcza poprzez promowanie indywidualnej przedsiębiorczości i ograniczenie istniejących barier dla konkurencji, między innymi w sektorze detalicznym. Także w odniesieniu do rynku pracy przyjęto nowe ustawy, zwłaszcza w zakresie elastyczności rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego. Celem ustawy o modernizacji rynku pracy, przyjętej w czerwcu 2008 roku i dokonującej transpozycji pierwszej międzybranżowej umowy partnerów społecznych, jest wypracowanie zarówno bezpieczniejszych, jak i bardziej elastycznych umów. Przeprowadzono również ważną reformę procedur dialogu społecznego, której celem jest ułatwienie osiągania porozumień większościowych. Środki te są związane ze średniookresowym programem reform i z zaleceniami dla Francji, zaproponowanymi przez Komisję w dniu 28 stycznia 2009 r. w ramach strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.
- (12) Po pogorszeniu się stanu finansów publicznych w latach 2007 i 2008, kiedy koniunktura gospodarcza była bardziej sprzyjająca, w roku 2009 kurs polityki budżetowej ma charakter ekspansywny w sytuacji dekonunktury (co odzwierciedla reakcję rządu Francji na „Europejski plan naprawy gospodarczej”). W późniejszym okresie finanse publiczne zostaną skonsolidowane zgodnie z programem; uwzględniając jednak poważne zagrożenia dla realizacji celów budżetowych, wskazujące, że w latach 2009 i 2010 deficyt zdecydowanie przekroczy poziom 3 %, średniookresowy cel, jakim jest zrównoważenie budżetu w kategoriach strukturalnych, nie zostanie zrealizowany do 2012 r.
- W tym kontekście Francja może zmniejszyć ryzyko przekroczenia pułapów wydatków poprzez wdrożenie i dalsze usprawnienie ram finansów publicznych, zwłaszcza w odniesieniu do przepisów dotyczących wydatków. Wreszcie biorąc pod uwagę wspomniane wcześniej prognozowane zagrożenia dotyczące zadłużenia, wskaźnik zadłużenia, odzwierciedlający ekspansywny kurs w roku 2009, będzie wysoki, w związku z czym konieczne będzie podjęcie zdecydowanych działań w celu odwrócenia tej tendencji w nadchodzących latach.
- (13) Co do wymagań odnośnie do danych, określonych w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie przedstawiono wszystkie dane obowiązkowe i większość opcjonalnych ⁽²⁾.

Podsumowując, należy stwierdzić, iż niewystarczający postęp osiągnięty w sytuacji, gdy warunki gospodarcze były korzystniejsze, oraz pogorszenie koniunktury gospodarczej, zwłaszcza w ostatnim kwartale 2008 r., spowodowały, że w roku 2008 deficyt nieco przekroczył poziom 3 % PKB. W celu przeciwdziałania dużemu osłabieniu gospodarczemu rząd przyjął plan naprawczy zgodny z „Europejskim planem naprawy gospodarczej”, który jest właściwie ukierunkowany, tymczasowy i wprowadzony w odpowiednim momencie. Tymczasowe wyasygnowanie dodatkowych środków budżetowych w połączeniu z dużym osłabieniem gospodarczym doprowadzi do pogłębienia się deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w roku 2009. Po tym czasie program przewiduje konsolidację finansów publicznych poprzez wprowadzenie restrykcyjnego kursu polityki budżetowej, przede wszystkim w roku 2010. Ryzyko związane jest zwłaszcza z wyraźnymi optymistycznymi założeniami makroekonomicznymi programu oraz niepewną obecnie sytuacją, lecz odzwierciedla również niewiążący charakter zasad dotyczących wydatków. W związku z tym w późniejszych latach wraz z poprawą sytuacji gospodarczej może zaistnieć potrzeba przeprowadzenia dodatkowych działań konsolidacyjnych. Przewiduje się, że wprowadzone już reformy strukturalne przyczynią się do zwiększenia potencjału wzrostu gospodarczego, poprawy konkurencyjności oraz kontynuacji procesu konsolidacji.

⁽¹⁾ Rząd jak dotąd przekazał 265 mld EUR Komisji, która wydała zezwolenie.

⁽²⁾ Brak danych dotyczących krótko- i długookresowych stóp procentowych.

W świetle powyższej oceny wzywa się Francję do:

- (i) wprowadzenia w roku 2009 zaplanowanych środków budżetowych, w tym środków stymulujących zgodnych z „Europejskim planem naprawy gospodarczej” i mieszczących się w ramach paktu na rzecz stabilności i wzrostu, a jednocześnie do unikania dalszego pogorszenia stanu finansów publicznych;
- (ii) przeprowadzenia w roku 2010 działań na rzecz konsolidacji — w kontekście prognozowanego wzrostu aktywności gospodarczej — a następnie przyspieszenia tempa dostosowania w celu szybkiego zmniejszenia deficytu do poziomu poniżej wartości referencyjnej, i zapoczątkowania w ten sposób tendencji zmniejszającej zadłużenia w relacji do PKB;
- (iii) skutecznego egzekwowania obowiązujących przepisów dotyczących wydatków oraz podejmowania dalszych kroków, by zagwarantować poszanowanie przez wszystkie podsektory wieloletnich celów dotyczących zmniejszania wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych, a także podejmowania dalszych działań w kontekście ogólnego przeglądu polityki publicznej w poszczególnych dziedzinach. Ponadto należy wdrożyć program reform strukturalnych, zwłaszcza w zakresie równowagi systemu emerytalnego.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Realny PKB (zmiana w %)	PS grudzień 2008	2,2	1,0	0,2– 0,5	2,0	2,5	2,5
	KOM styczeń 2009	2,2	0,7	– 1,8	0,4	bd.	bd.
	PS listopad 2007	2– 2,5	2– 2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
Inflacja HICP (%)	PS grudzień 2008	1,6	3,3	1,5	1¾	1¾	1¾
	KOM styczeń 2009	1,6	3,2	0,8	1,5	bd.	bd.
	PS listopad 2007	1,4	1,7	1,6	1,6	1,6	1,6
Luka produktowa ⁽¹⁾ (% potencjalnego PKB)	PS grudzień 2008	0,4	– 0,6	– 1,8	– 1,6	– 1,1	– 0,4
	KOM styczeń 2009 ⁽²⁾	1,8	1,0	– 1,7	– 2,3	bd.	bd.
	PS listopad 2007	– 0,8	– 0,8	– 0,6	– 0,5	– 0,3	0,0
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PS grudzień 2008	– 2,8	– 3,4	– 2,6	– 2,5	– 2,4	– 2,4
	KOM styczeń 2009	– 2,8	– 3,8	– 4,0	– 3,9	bd.	bd.
	PS listopad 2007	– 2,3	– 2,5	– 2,3	– 2,2	– 2,1	– 2,0
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS grudzień 2008	49,7	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2
	KOM styczeń 2009	49,7	49,6	49,4	49,9	bd.	bd.
	PS listopad 2007	50,7	50,4	50,1	50,0	50,0	50,0
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS grudzień 2008	52,4	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3
	KOM styczeń 2009	52,4	52,7	54,9	54,9	bd.	bd.
	PS listopad 2007	53,2	52,6	51,9	51,2	50,6	49,9
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS grudzień 2008	– 2,7	– 2,9	– 3,9	– 2,7	– 1,9	– 1,1
	p.m. MF	– 2,7	– 3,2	– 4,4	– 3,1	– 2,3	– 1,5
	KOM styczeń 2009	– 2,7	– 3,2	– 5,4	– 5,0	bd.	bd.
	PS listopad 2007	– 2,4	– 2,3	– 1,7	– 1,2	– 0,6	0,0

		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Saldo pierwotne (% PKB)	PS grudzień 2008	0,1	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7
	KOM styczeń 2009	0,1	- 0,3	- 2,6	- 2,1	bd.	bd.
	PS listopad 2007	0,2	0,5	0,9	1,4	2,0	2,5
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽¹⁾ (% PKB)	PS grudzień 2008	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	KOM styczeń 2009	- 3,5	- 3,7	- 4,6	- 3,8	bd.	bd.
	PS listopad 2007	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Saldo strukturalne ⁽²⁾ (% PKB)	PS grudzień 2008	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	KOM styczeń 2009	- 3,6	- 3,8	- 4,6	- 3,8	bd.	bd.
	PS listopad 2007	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS grudzień 2008	63,9	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8
	KOM styczeń 2009	63,9	67,1	72,4	76,0	bd.	bd.
	PS listopad 2007	64,2	64,0	63,2	61,9	60,2	57,9

Uwagi:

(¹) Podane w programie wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programach.

(²) W oparciu o szacunkowy potencjalny wzrost w wysokości odpowiednio 1,6 %, 1,4 %, 0,9 % i 1,0 % w latach 2007–2010.

(³) Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne z wyłączeniem działań jednorazowych i innych działań tymczasowych. Zgodnie z najnowszym programem działania jednorazowe i inne działania tymczasowe wynoszą 0 w całym okresie objętym programem (lata 2007–2012); zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 r. stanowią one 0,1 % PKB w 2007 r. i 0,1 % w 2008 r. (wszystkie działania mają zmniejszyć deficyt), a w latach 2009 i 2010 wyniosą 0.

Źródło:

Program stabilności (PS); prognozy śródkresowe służb Komisji ze stycznia 2009 r. (KOM); obliczenia służb Komisji.

OPINIA RADY

z dnia 10 marca 2009 r.

w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2008–2011 przedstawionego przez Grecję

(2009/C 64/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 10 marca 2009 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program stabilności na lata 2008–2011 przedstawiony przez Grecję ⁽²⁾.
- (2) W ciągu ostatnich dziesięciu lat w Grecji odnotowywano silny wzrost gospodarczy na poziomie 4 % rocznie. Równocześnie znacznie pogłębiły się zaburzenia krajowej i zewnętrznej równowagi makroekonomicznej, co doprowadziło do szybkiej akumulacji zadłużenia zagranicznego przy wysokim poziomie długu publicznego. W kontekście wpływu obecnego światowego kryzysu gospodarczego i finansowego na gospodarkę Grecji przewidywana ponowna wycena zagrożeń negatywnie wpływa na obciążenie długiem.

Zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 roku wzrost realnego PKB zmniejszył się w roku 2008 do 2,9 %; przewiduje się, że w roku 2009 ulegnie silnemu obniżeniu, lecz pozostanie dodatni. Biorąc pod uwagę deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych, utrzymujący się od roku 2007 na poziomie powyżej wartości referencyjnej 3 % PKB ⁽³⁾, oraz jeden z najwyższych w UE wskaźników zadłużenia, Grecja nie ma możliwości wprowadzenia budżetowych środków stymulacyjnych w sposób, który nie doprowadziłby do dalszego pogorszenia stabilności finansów publicznych w długim okresie i pozycji konkurencyjnej kraju. W konsekwencji nie przewiduje się pakietu budżetowych środków stymulacyjnych. W ustawie budżetowej na rok 2009 władze greckie przedstawiły szereg środków, które mają zapewnić spójność społeczną, w tym świadczenia dla gospodarstw domowych o niskich dochodach. Grecja stoi obecnie przed wyzwaniem, jakim jest doprowadzenie do znacznej konsolidacji budżetowej przy jednoczesnej poprawie jakości finansów publicznych i usunięciu czynników będących przyczyną poważnych zaburzeń krajowej i zewnętrznej równowagi gospodarczej.

- (3) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że wzrost realnego PKB obniży się z poziomu 3 % w roku 2008 do 1,1 % w roku 2009, a następnie ponownie zwiększy się do poziomu średnio 1,75 % w pozostałych latach objętych programem. Z dostępnych obecnie informacji ⁽⁴⁾ wynika, że scenariusz makroekonomiczny jest oparty na optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego na rok 2009 i kolejne lata. W programie przewiduje się w szczególności, że spożycie prywatne i — w mniejszym zakresie — wzrost inwestycji pozostaną na wysokim poziomie w związku z większym wzrostem zatrudnienia i optymistycznie ocenianymi skutkami podjętych ostatnio inicjatyw na rzecz wspierania inwestycji i zwiększenia wykorzystania

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przywołane w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ Dnia 6 lutego 2009 r. władze greckie przedłożyły dokument uzupełniający do programu, dostarczając wyjaśnień na temat zmiany przewidzianych w budżecie środków zwiększających podatki oraz na temat planowanej reformy procedury budżetowej. Dokument uzupełniający nie zawiera żadnych zmian strategii budżetowej w porównaniu z programem stabilności, nie zmieniają się również prognozy budżetowe.

⁽³⁾ Według danych przekazanych przez władze greckie w październiku 2008 roku i potwierdzonych przez Eurostat deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł w roku 2007 3,5 % PKB, i tym samym przekroczył wartość referencyjną 3 % PKB. Z uwagi na to, że przekroczona została traktatowa wartość referencyjna, Komisja sporządziła w dniu 18 lutego 2009 r. sprawozdanie przewidziane w art. 104 ust. 3 Traktatu.

⁽⁴⁾ W szczególności z prognozy służb Komisji ze stycznia 2009 roku oraz innych informacji, które uzyskano od tego czasu.

funduszy strukturalnych UE. Ponadto spadek aktywności gospodarczej partnerów handlowych Grecji oraz pogarszające się perspektywy handlu międzynarodowego oznaczają istotne zagrożenia dla realizacji scenariusza makroekonomicznego, na którym opiera się program, głównie w związku z osłabieniem sektorów żeglugi i turystyki w następstwie obecnego kryzysu. Zawarte w programie prognozy dotyczące inflacji wydają się realistyczne, podczas gdy założenia co do kształtowania się nierównowagi zewnętrznej w perspektywie średnioterminowej są raczej optymistyczne.

- (4) W aktualizacji programu deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w roku 2008 szacowany jest na 3,7 % PKB (w tym 0,4 % PKB w wyniku jednorazowych działań obniżających deficyt), co oznacza poziom o 0,25 punktu procentowego wyższy od poziomu zakładanego w śródkresowej prognozie służb Komisji ze stycznia 2009 roku. Natomiast w poprzedniej zaktualizowanej wersji programu zakładano, że wyniesie on 1,6 % PKB. Odchylenie o 2 punkty procentowe wynika zarówno ze zmniejszenia dochodów, jak i z przekroczenia planowanego poziomu wydatków. W szczególności szacuje się, że dochody są o ok. 1 punktu procentowego PKB niższe, niż zakładano w budżecie, głównie w wyniku niższych od przewidywanych wpływów z działań zwiększających dochody, które zostały wdrożone w roku 2008. Wydatki zostały przekroczone o ok. 1 punktu procentowego PKB głównie wskutek zbyt wysokich bieżących wydatków pierwotnych, a zwłaszcza wyższego, niż się spodziewano, spożycia publicznego i wyższych plac.
- (5) W zaktualizowanej wersji programu określono docelową wartość deficytu w roku 2009 na 3,7 % PKB (w tym 0,5 % PKB w wyniku jednorazowych działań obniżających deficyt), zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji. W porównaniu z celem budżetowym określonym w ustawie budżetowej na rok 2009, przyjętej przez parlament w dniu 21 grudnia 2008 r., oznacza to zwiększenie deficytu o 1,75 punktu procentowego PKB. Nowy cel budżetowy uwzględnia gorsze od zakładanych wyniki w roku 2008. Odzwierciedla również bardziej ostrożne przewidywania dotyczące całkowitych dochodów, których zakładana wartość została obniżona o 1 punkt procentowy PKB, podczas gdy wartość przewidywanych wydatków publicznych podwyższono o 0,4 punktu procentowego PKB. Niemniej jednak nadal oczekuje się, że w roku 2009 wskaźnik dochodów wzrośnie o prawie 1 punkt procentowy PKB w związku z pakietem środków zwiększających dochody przyjętym we wrześniu 2008 roku i włączonym do ustawy budżetowej na rok 2009. Aby zapewnić osiągnięcie zrewidowanych celów, w aktualizacji programu przewidziano szereg działań — dodatkowo w stosunku do działań włączonych do ustawy budżetowej na rok 2009 — które mają ograniczyć publiczne wydatki pierwotne i zrationalizować zarządzanie wydatkami publicznymi. Te nowe działania, które powinny zostać przyjęte w roku 2009, nie zostały jasno sprecyzowane w programie. Ogólnie rzecz biorąc, kurs polityki budżetowej w roku 2009 zasadniczo będzie neutralny.
- (6) Celem przedstawionej w programie strategii budżetowej jest zmniejszenie deficytu strukturalnego z 4,5 % PKB w roku 2008 do 4,3 % PKB w roku 2009 i 2,2 % do roku 2011, natomiast w okresie objętym programem nie przewiduje się osiągnięcia celu średniookresowego, którym jest zrównoważenie budżetu w kategoriach strukturalnych (tj. salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe). Zakłada się, że deficyt nominalny po osiągnięciu w roku 2009 poziomu docelowego 3,7 % PKB spadnie w okresie objętym programem do 3,2 % PKB w roku 2010 i 2,6 % PKB w roku 2011. Podobnie saldo pierwotne do roku 2011 wykaże nadwyżkę wynoszącą 1,7 % PKB, wobec 0,8 % w roku 2009. W kategoriach strukturalnych oznaczałoby to wzrost o średnio 0,75 punktu procentowego PKB. Konsolidacja budżetowa w latach 2010–2011 opiera się głównie na ambitnym ograniczeniu wydatków, za czym nie stoją jednak konkretne działania. Przewiduje się, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych, szacowany na 94,6 % PKB w roku 2008, przekroczy wartość 96 % PKB w latach 2009 i 2010, a następnie obniży się do poziomu 94,75 % PKB w roku 2011. Do wzrostu wskaźnika zadłużenia w roku 2009 — oprócz zwiększenia deficytu i spadku tempa wzrostu PKB — przyczyni się również znacząca korekta przepływów kapitału.
- (7) Wyniki budżetowe mogą okazać się znacznie gorsze od zakładanych. Scenariusz makroekonomiczny w szczególności opiera się na optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu. Zagrożenia w roku 2009 są również związane z możliwym niewdrożeniem zrewidowanego celu budżetowego na rok 2009, zwłaszcza jeśli wziąć pod uwagę wcześniejsze wyniki, które charakteryzowały się stałym przekraczaniem poziomu wydatków i niedoborem dochodów. Znaczne ryzyko wypływa z faktu, że nie przedstawiono żadnych informacji dotyczących działań mających wspierać planowaną konsolidację po roku 2010, szczególnie po stronie wydatków. Ponadto przewidziane cięcia w odniesieniu do niektórych kategorii wydatków wydają się na pierwszy rzut oka ambitne. Wydaje się również, że zaniżono zagrożenia związane z zakładanym kształtowaniem się wskaźnika zadłużenia względem PKB, z uwagi na ryzyko związane z prognozami dotyczącymi deficytu. Zagrożenia te mogą okazać się poważniejsze w wyniku niepewności co do korekty przepływów kapitału, w odniesieniu do której — podobnie jak w przeszłości — program nie zawiera informacji na temat jej elementów składowych. Ponadto ewentualne transakcje finansowe zwiększające zadłużenie w ramach pakietu wsparcia dla sektora finansowego mogą doprowadzić do podwyższenia wskaźnika zadłużenia w relacji do PKB. Program nie uwzględnia potencjalnego wpływu tego pakietu na zmiany zadłużenia.

- (8) Obecnie przygotowywane są, zgodnie z powszechnie przyjętą metodyką, prognozy dotyczące wydatków emerytalnych w perspektywie długoterminowej. Długoterminowe skutki starzenia się społeczeństwa prawdopodobnie są dużo wyższe niż średnia UE. Zgodnie z oceną zamieszczoną w programie sytuacja budżetowa w roku 2008, która jest gorsza od sytuacji wyjściowej z poprzedniego programu, spotęguje długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet. Ponadto obecny poziom zadłużenia brutto znacznie przekracza określoną w Traktacie wartość referencyjną. Obniżenie go będzie wymagało osiągania przez dłuższy czas wysokich nadwyżek pierwotnych. Do zmniejszenia znaczących zagrożeń dla długoterminowej stabilności finansów publicznych przyczyniłoby się utrzymanie wysokich nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej oraz dalsze reformowanie systemu emerytalnego w celu ograniczenia prawdopodobnie znacznego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa. Wspomniane powyżej zagrożenia związane z wdrożonymi przez Grecję programami stabilizacji sektora finansowego mogą mieć negatywny wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych, głównie z racji ich wpływu na dług publiczny, mimo że część udostępnionych przez rząd środków mogłaby zostać w przyszłości odzyskana.
- (9) Słabym punktem pozostają wciąż średniookresowe ramy budżetowe, charakteryzujące się słabymi wynikami w przeszłości. Rozwój sytuacji budżetowej w Grecji odzwierciedla niewystarczającą kontrolę nad wydatkami publicznymi, natomiast przewidywania dotyczące dochodów systematycznie okazywały się optymistyczne. Ponadto mimo pewnego postępu odnotowanego w ubiegłych latach problemy strukturalne i endemiczne związane ze stosowaną w Grecji rachunkowością sektora instytucji rządowych i samorządowych również miały ujemny wpływ na sprawowanie we właściwym czasie skutecznej kontroli nad dochodami i wydatkami. W programie przewidziano kontynuację bieżącej reformy budżetowej i dalsze postępy we wdrażaniu budżetowania zadaniowego celem poprawienia monitorowania wydatków publicznych i zarządzania nimi, przy jednoczesnym zwiększaniu przejrzystości procedury budżetowej i wprowadzaniu do niej planowania wieloletniego. Przewiduje się jednak, że pełne wprowadzenie w życie reformy procedury budżetowej nastąpi dopiero w 2012 r.
- (10) W reakcji na kryzys finansowy rząd Grecji przyjął szereg środków dla zapewnienia stabilności sektora finansowego, w tym objął gwarancjami depozyty do wysokości 100 000 EUR. Pakiet środków obejmuje program dokapitalizowania, w ramach którego instytucjom finansowym udostępnia się nowy kapitał w zamian za akcje uprzywilejowane, system gwarancji na pokrycie nowego zadłużenia o okresie zapadalności wynoszącym od trzech miesięcy do trzech lat oraz program emisji papierów wartościowych zapewniający obligacje państwowe kwalifikującym się instytucjom kredytowym i umożliwiającym im dostęp do środków płynnych, w szczególności z EBC. Całkowita wartość pakietu wynosi 28 mld EUR (około 10 % PKB).
- (11) Zgodnie z programem polityka budżetowa ukierunkowana jest głównie na odzyskanie zaufania inwestorów i przeciwdziałanie zaburzeniom równowagi makroekonomicznej. Wobec braku możliwości podejmowania działań w zakresie polityki budżetowej i wobec znacznych zaburzeń równowagi gospodarczej rząd Grecji w reakcji na spowolnienie gospodarcze nie przyjął pakietu krótkoterminowych środków stymulujących, co byłoby zgodne z europejskim planem naprawy gospodarczej. W programie przewidziano szereg środków strukturalnych niemających wpływu na budżet, w tym specjalne środki dla sektora turystyki, których celem jest między innymi utrzymanie zatrudnienia i zwiększenie inwestycji biznesowych, również tych opartych na partnerstwie publiczno-prywatnym, oraz pobudzenie kredytowania MŚP i usprawnienie wykorzystania funduszy unijnych. Aktualizacja programu obejmuje również szereg innych reform strukturalnych, które wchodzi w skład długoterminowej strategii poprawy jakości i stabilności finansów publicznych, takich jak reforma systemu zarządzania wydatkami publicznymi i kontroli nad nimi oraz wdrożenie ostatnio reformy systemu emerytalnego. Środki te związane są ze średniookresowym programem reform i z zaleceniami dla Grecji, przedstawionymi przez Komisję w dniu 28 stycznia 2009 r. w ramach strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.
- (12) Grecja przyjęła program konsolidacji w celu zahamowania pogarszającej się sytuacji budżetowej w roku 2009 oraz zmniejszenia do roku 2011 deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do poziomu niższego niż wartość referencyjna wynosząca 3 % PKB. Ze zmiany (przeliczonego) salda strukturalnego wynika, że ogólnie rzecz biorąc kurs polityki budżetowej ma charakter neutralny w roku 2009 i restrykcyjny w roku 2010. W szczególności celem programu na rok 2010 jest dostosowanie strukturalne w wysokości 1,5 punktu procentowego PKB i dalsza poprawa salda strukturalnego o około 0,5 punktu procentowego PKB w roku 2011. Jednak jeśli wziąć pod uwagę zagrożenia dla planów budżetowych, przewidziana konsolidacja może okazać się niewystarczająca dla osiągnięcia założonych celów i deficyt nominalny pozostanie powyżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB. W świetle poważnych zaburzeń krajowej i zewnętrznej równowagi gospodarki greckiej tempo dostosowania budżetowego jest niewystarczające, a samo dostosowanie nie jest wsparte odpowiednimi stałymi środkami w latach 2010 i 2011, szczególnie po stronie wydatków. Biorąc pod uwagę wspomniane wcześniej prognozowane zagrożenia związane z zadłużeniem, wskaźnik zadłużenia w relacji do PKB może wzrastać w całym okresie objętym programem, głównie w wyniku niewystarczających postępów w obniżaniu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych.

- (13) Jeżeli chodzi o wymagania odnośnie do danych określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, odnotowano, że w programie brak pewnych danych obowiązkowych i opcjonalnych ⁽¹⁾.

Podsumowując, program zakłada obniżenie deficytu budżetowego w perspektywie średnioterminowej, ale jest niewystarczający, by we właściwym czasie skutecznie przeciwdziałać strukturalnym zaburzeniom równowagi gospodarki greckiej i odwrócić wzrostową tendencję długu publicznego. Mimo że strategia konsolidacji po roku 2009 opiera się na stałym ograniczaniu wydatków i zwiększaniu dochodów z podatków, w programie nie sprecyzowano konkretnych środków, które miałyby doprowadzić do planowanego dostosowania budżetowego w latach 2010 i 2011. Co więcej, w kontekście gwałtownego pogorszenia się sytuacji gospodarczej na świecie realizacja strategii budżetowej jest poważnie zagrożona, w sytuacji gdy założenia dotyczące wzrostu gospodarczego zawarte w scenariuszu makroekonomicznym, na którym opiera się program, są optymistyczne.

W pewnym stopniu konsolidacja zależy od wyników walki z uchylaniem się od płacenia podatków, która jest tylko częściowo wspierana reformą administracji podatkowej, podczas gdy planowane cięcia wydatków są częściowo niwelowane planami podwyższenia wynagrodzeń i świadczeń socjalnych. Wzmocnienie ścieżki konsolidacji budżetowej, opartej na stałych środkach kontroli nad bieżącymi wydatkami pierwotnymi, w tym nad wynagrodzeniami w sektorze publicznym, stanowiłoby podstawę dla osiągnięcia solidnych i stabilnych finansów publicznych w Grecji. Ponadto przewidziane w programie dostosowanie jest tylko częściowo wsparte polityką strukturalną mającą na celu podniesienie jakości finansów publicznych. Strukturalny charakter czynników leżących u podstaw utraty konkurencyjności i pogłębiania się nierównowagi zewnętrznej wymaga pilnego wdrożenia gruntownych reform strukturalnych. Poziom zadłużenia, będący nadal jednym z najwyższych w UE, w połączeniu z przewidywanym wzrostem wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, również będzie miał negatywny wpływ na stabilność finansów publicznych w długim okresie.

W świetle powyższej oceny wzywa się Grecję, by:

- (i) znacznie wzmocniła ścieżkę konsolidacji budżetowej już w 2009 r. poprzez dobrze sprecyzowane stałe środki ograniczające wydatki bieżące, w tym rozważną politykę wynagrodzeń w sektorze publicznym, i w ten sposób przyczyniła się do obniżenia wskaźnika zadłużenia w relacji do PKB;
- (ii) zagwarantowała, że środki konsolidacji budżetowej będą ukierunkowane również na podniesienie jakości finansów publicznych, w ramach kompleksowego programu reform, w świetle koniecznego dostosowania gospodarki oraz w celu odzyskania konkurencyjności i przeciwdziałania istniejącej nierównowadze zewnętrznej;
- (iii) sprawnie wdrożyła reformę administracji podatkowej oraz bardziej ulepszyła procedurę budżetową poprzez zwiększenie jej przejrzystości, sprecyzowanie strategii budżetowej w dłuższym okresie oraz wprowadzenie mechanizmów monitorowania, kontroli i poprawy efektywności bieżących wydatków pierwotnych;
- (iv) poprawiła długoterminową stabilność finansów publicznych poprzez kontynuowanie trwających reform systemu opieki zdrowotnej i systemu emerytalnego — z uwagi na rosnący poziom długu oraz przewidywany wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa.

Wzywa się Grecję do lepszego administrowania danymi statystycznymi i zapewnienia lepszej jakości tych danych i uprasza się ją o lepsze przestrzeganie zawartych w kodeksie postępowania wymogów dotyczących danych.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2007	2008	2009	2010	2011
Realny PKB (zmiana w %)	PS styczeń 2009	4,0	3,0	1,1	1,6	2,3
	KOM styczeń 2009	4,0	2,9	0,2	0,7	bd.
	PS grudzień 2007	4,1	4,0	4,0	4,0	bd.

⁽¹⁾ Nie podano zwłaszcza wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych z podziałem na funkcje, informacji o zmianach zadłużenia i elementów składowych dostosowań stan-przepływ (różnica między rozliczeniami na podstawie metody kasowej i memoriałowej, akumulacja netto aktywów finansowych, wpływ wyceny i inne), danych na temat płynnych aktywów finansowych i zadłużenia finansowego netto.

		2007	2008	2009	2010	2011
Inflacja HICP (%)	PS styczeń 2009	3,0	4,3	2,6	2,5	2,4
	KOM styczeń 2009	3,0	4,3	2,5	2,7	bd.
	PS grudzień 2007	2,9	2,8	2,7	2,6	bd.
Luka produktowa ⁽¹⁾ (% potencjalnego PKB)	PS styczeń 2009	2,2	1,9	0,3	- 0,8	- 1,0
	KOM styczeń 2009 ⁽²⁾	3,0	2,8	0,5	- 1,2	bd.
	PS grudzień 2007	1,3	1,2	1,2	bd.	bd.
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PS styczeń 2009	- 12,1	- 12,8	- 11,4	- 10,8	- 10,0
	KOM styczeń 2009	- 12,1	- 11,7	- 11,2	- 11,6	bd.
	PS grudzień 2007	- 12,8	- 12,7	- 12,5	- 12,2	bd.
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2009	39,9	40,0	41,0	41,1	41,2
	KOM styczeń 2009	40,0	39,9	40,8	40,0	bd.
	PS grudzień 2007	39,9	41,1	41,7	42,3	bd.
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2009	43,4	43,7	44,7	44,3	43,8
	KOM styczeń 2009	43,4	43,4	44,5	44,2	bd.
	PS grudzień 2007	42,6	42,7	42,5	42,3	bd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2009	- 3,5	- 3,7	- 3,7	- 3,2	- 2,6
	KOM styczeń 2009	- 3,5	- 3,4	- 3,7	- 4,2	bd.
	PS grudzień 2007	- 2,7	- 1,6	- 0,8	0,0	bd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PS styczeń 2009	0,6	0,3	0,8	1,2	1,7
	KOM styczeń 2009	0,6	0,6	0,6	0,0	bd.
	PS grudzień 2007	1,2	2,4	3,1	3,8	bd.
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽¹⁾ (% PKB)	PS styczeń 2009	- 4,4	- 4,5	- 3,8	- 2,8	- 2,2
	KOM styczeń 2009	- 4,8	- 4,7	- 3,9	- 3,7	bd.
	PS grudzień 2007	- 3,4	- 2,4	- 2,3	bd.	bd.

		2007	2008	2009	2010	2011
Saldo strukturalne ⁽²⁾ (% PKB)	PS styczeń 2009	- 4,4	- 4,5	- 4,3	- 2,8	- 2,2
	KOM styczeń 2009	- 4,6	- 5,0	- 4,7	- 3,7	bd.
	PS grudzień 2007	- 3,1	- 2,4	- 2,3	bd.	bd.
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2009	94,8	94,6	96,3	96,1	94,7
	KOM styczeń 2009	94,8	94,0	96,2	98,4	bd.
	PS grudzień 2007	93,4	91,0	87,3	82,9	bd.

Uwagi:

- (¹) Podane w programach wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji przedstawionych w programach.
- (²) Na podstawie szacowanego potencjalnego wzrostu w wysokości 3,2 %, 2,7 %, 2,8 % i 2,5 % odpowiednio w latach 2008–2011.
- (³) Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe. Działania jednorazowe i tymczasowe wynoszą 0,4 % PKB w roku 2008 i 0,5 % w roku 2009 zgodnie z najnowszym programem (wszystkie te środki przyczynią się do zmniejszenia deficytu) oraz 0,4 % PKB w roku 2008 i 0,8 % PKB w roku 2009 zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 roku (wszystkie te środki przyczynią się do zmniejszenia deficytu).

Źródło:

Program stabilności (PS); prognozy śródkresowe służb Komisji ze stycznia 2009 r. (KOM); obliczenia służb Komisji.

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5433 — Sanacorp/V.D. Linde)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 64/03)

W dniu 4 marca 2009 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku niemieckim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32009M5433. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5438 — NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 64/04)

W dniu 2 marca 2009 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32009M5438. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

18 marca 2009 r.

(2009/C 64/05)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3130	AUD	Dolar australijski	1,9840
JPY	Jen	128,94	CAD	Dolar kanadyjski	1,6563
DKK	Korona duńska	7,4508	HKD	Dolar hong kong	10,1787
GBP	Funt szterling	0,93910	NZD	Dolar nowozelandzki	2,4753
SEK	Korona szwedzka	10,9630	SGD	Dolar singapurski	2,0004
CHF	Frank szwajcarski	1,5332	KRW	Won	1 859,60
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	12,9205
NOK	Korona norweska	8,8090	CNY	Juan renminbi	8,9740
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,4395
CZK	Korona czeska	26,988	IDR	Rupia indonezyjska	15 677,22
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,8351
HUF	Forint węgierski	301,70	PHP	Peso filipińskie	63,480
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	45,1795
LVL	Łat łotewski	0,7075	THB	Bat tajlandzki	47,025
PLN	Złoty polski	4,5427	BRL	Real	2,9982
RON	Lej rumuński	4,2965	MXN	Peso meksykańskie	18,5133
TRY	Lir turecki	2,2459	INR	Rupia indyjska	67,3440

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Aktualizacja wykazu dokumentów pobytowych, o których mowa w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), (Dz.U. C 247 z 13.10.2006, s. 1, Dz.U. C 153 z 6.7.2007, s. 5, Dz.U. C 192 z 18.8.2007, s. 11, Dz.U. C 271 z 14.11.2007, s. 14, Dz.U. C 57 z 1.3.2008, s. 31, Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 14, Dz.U. C 207 z 14.8.2008, s. 12, Dz.U. C 331 z 21.12.2008, s. 13, Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 5)

(2009/C 64/06)

Publikacja wykazu dokumentów pobytowych, o których mowa w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) opiera się na na informacjach przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 34 kodeksu granicznego Schengen.

Oprócz publikacji w Dzienniku Urzędowym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa dostępne są aktualizowane co miesiąc informacje.

AUSTRIA

Nowy wykaz zastępujący wykaz opublikowany w Dz.U. C 192 z 18.8.2007 r.

- *Gewöhnlicher Sichtvermerk gemäß § 6 Abs. 1 Z. 1 FrG 1992 (von Inlandsbehörden sowie Vertretungsbehörden bis 31 Dezember 1992 in Form eines Stempels ausgestellt)*
(Wiza zwykła zgodnie z § 6 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach z 1992 r. (wystawiona przez organy krajowe lub przedstawicielstwo dyplomatyczne do dnia 31.12.1992 r. w formie pieczęci)
- *Aufenthaltstitel in Form einer grünen Vignette bis Nr. 790.000*
(Dokument pobytowy w formie zielonej naklejki do nr 790 000)
- *Aufenthaltstitel in Form einer grün-weißen Vignette ab Nr. 790.001*
(Dokument pobytowy w formie zielono-białej naklejki od nr 790 001)
- *Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahme 97/11/JI des Rates vom 16. Dezember 1996, Amtsblatt L 7 vom 10. Januar 1997 zur einheitlichen Gestaltung der Aufenthaltstitel (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1998 bis 31. Dezember 2004)*
(Dokument pobytowy w formie naklejki zgodnie ze wspólnym działaniem Rady 97/11/JAI z dnia 16 grudnia 1996 r. (Dz.U. L 7 z 10.1.1997) dotyczącym jednolitego wzoru dokumentu pobytowego (wydawany w Austrii w okresie od 1.1.1998 r. do 31.12.2004 r.)
- *Aufenthaltstitel „Niederlassungsnachweis“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2003 bis 31. Dezember 2005)*
(Dokument pobytowy „dowód osiedlenia się” w formie karty ID1 zgodnie ze wspólnym działaniem na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (wydawany w Austrii w okresie od 1.1.2003 r. do 31.12.2005 r.)
- *Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaats-angehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2005 bis 31. Dezember 2005)*
(Dokument pobytowy w formie naklejki zgodnie ze wspólnym działaniem na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (wydawany w Austrii w okresie od 1.1.2005 r. do 31.12.2005 r.)

- Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“, „Familienangehöriger“, „Daueraufenthalt-EG“, „Daueraufenthalt-Familienangehöriger“ und „Aufenthaltbewilligung“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben seit 1. Januar 2006)

(Dokumente pobytowe „zezwozenie na osiedlenie się“, „członek rodziny“, „zezwozenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE“, „zezwozenie na pobyt długoterminowy dla członka rodziny“ oraz „zezwozenie na pobyt“ w formie karty ID1 zgodnie ze wspólnym działaniem na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (wydawany w Austrii od dnia 1 stycznia 2006 r.)

Der Bezeichnung der Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“ und „Aufenthaltbewilligung“ sind der jeweilige Aufenthaltzweck beigefügt. Eine „Niederlassungsbewilligung“ kann nur für folgende Zwecke erteilt werden: „Schlüsselkraft“, „ausgenommen Erwerbstätigkeit“, „unbeschränkt“, „beschränkt“ sowie „Angehöriger“.

Nazwie dokumentu pobytowego „Zezwozenie na osiedlenie się“ i „Zezwozenie na pobyt“ każdorazowo towarzyszy wskazanie celu pobytu. „Zezwozenie na osiedlenie się“ może być wydawane wyłącznie w następujących kategoriach: „personel kluczowy“, „bez prawa do zatrudnienia“, „nieograniczone“, „ograniczone“, „członek rodziny“.

Eine „Aufenthaltbewilligung“ kann für folgende Zwecke erteilt werden: „Rotationsarbeitskraft“, „Betriebsentsandter“, „Selbständiger“, „Künstler“, „Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit“, „Schüler“, „Studierender“, „Sozialdienstleistender“, „Forscher“, „Familiengemeinschaft“ sowie „Humanitäre Gründe“.

„Zezwozenie na pobyt“ może być wydawane w następujących kategoriach: „Pracownik firmy międzynarodowej pracujący w Austrii w ramach rotacji stanowisk“, „Pracownik delegowany“, „Samozatrudniony“, „Artysta“, „Szczególne rodzaje zatrudnienia“, „uczeń“, „Osoba studiująca“, „Osoba kształcąca się przez pracę społeczną w organizacji nienastawionej na osiągnięcie zysku“, „Naukowiec“, „Łączenie rodzin“, „Powody humanitarne“.

- „Daueraufenthaltskarte“ zur Dokumentation des gemeinschaftsrechtlichen Aufenthalts- und Niederlassungsrechtes für Angehörige von freizügigkeitsberechtigten EWR-Bürgern gem. § 54 NAG 2005

(„Karta stałego pobytu“ w celu udokumentowania wspólnotowego prawa pobytu i prawa przedsiębiorczości dla członków rodziny obywateli państw EOG korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy art. 54 ustawy o osiedlaniu się i pobycie z 2005 r. („NAG“)

- „Bestätigung über den Antrag auf Verlängerung des Aufenthaltstitels“ in Form einer Vignette aufgrund § 24/1 NAG 2005

(„Potwierdzenie złożenia wniosku o przedłużenie dokumentu pobytowego“ w formie naklejki na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o osiedlaniu się i pobycie z 2005 r. („NAG“)

- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(Dokumente tożsamości ze zdjęciem dla osób uprzywilejowanych oraz posiadaczy immunitetów w kolorach czerwonym, żółtym i niebieskim, wydawane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(Dokumente tożsamości (w formie karty) ze zdjęciem dla osób uprzywilejowanych oraz posiadaczy immunitetów w kolorach czerwonym, żółtym, niebieskim, zielonym, brązowym, szarym i pomarańczowym, wydawane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych)

- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

(Dokument podróży w formie książeczki w formacie ID 3 (wydawany w Austrii w okresie od 1.1.1996 r. do 27.8.2006 r.)

- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

(Dokument podróży w formie książeczki w formacie ID 3 z wbudowanym elektronicznym mikroprocesorem (wydawany w Austrii od 28.8.2006 r.)

- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

(Paszport cudzoziemca w formie książeczki w formacie ID 3 (wydawany w Austrii w okresie od 1.1.1996 r. do 27.8.2006 r.)

- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

(Paszport cudzoziemca w formie książeczki w formacie ID 3 z wbudowanym elektronicznym mikroprocesorem (wydawany w Austrii od 28.8.2006 r.)

Sonstige Dokumente, die zum Aufenthalt in Österreich oder zur Wiedereinreise nach Österreich berechtigen:

Pozostałe dokumenty uprawniające do pobytu w Austrii lub do ponownego wjazdu do Austrii:

Liste der Reisenden für Schülerreisen innerhalb der Europäischen Union im Sinne des Beschlusses des Rates vom 30. November 1994 über die gemeinsame Maßnahme über Reiserleichterungen für Schüler von Drittstaaten mit Wohnsitz in einem Mitgliedstaat

(Lista osób biorących udział w wycieczkach szkolnych na terenie Unii Europejskiej w rozumieniu decyzji Rady z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w państwach członkowskich)

Aktualizacja wzorów kart wydawanych przez ministerstwa spraw zagranicznych państw członkowskich akredytowanym członkom misji dyplomatycznych i przedstawicielstw konsularnych oraz członkom ich rodzin zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 247 z 13.10.2006, s. 85, Dz.U. C 153 z 6.7.2007, s. 15)

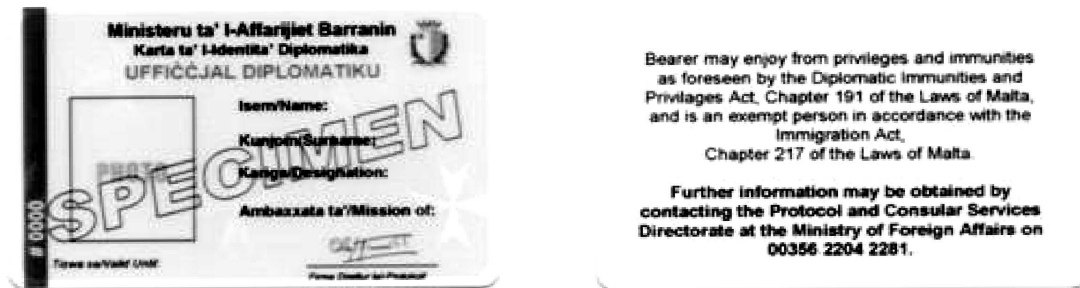
(2009/C 64/07)

Publikacja wzorów dokumentów wydawanych przez Ministerstwa Spraw Zagranicznych państw członkowskich akredytowanym członkom misji dyplomatycznych i placówek konsularnych oraz członkom ich rodzin zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) opiera się na informacjach przekazanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 34 kodeksu granicznego Schengen.

Oprócz publikacji w Dzienniku Urzędowym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa dostępne są aktualizowane co miesiąc informacje.

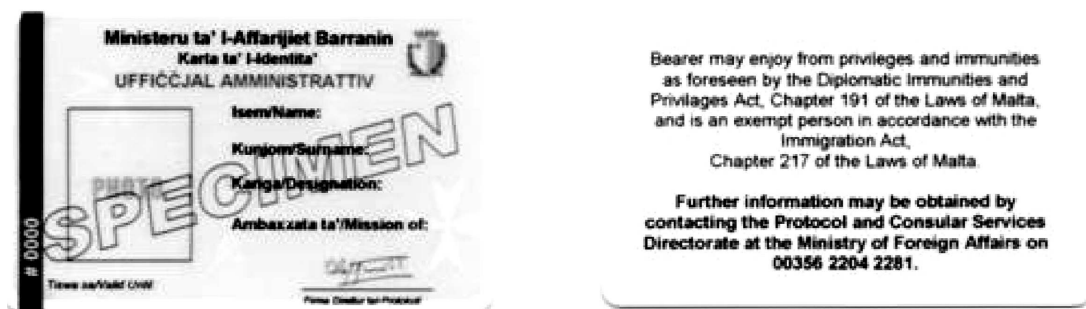
MALTA

1.

Wydawana szefom misji, członkom misji posiadającym rangę dyplomatyczną oraz ich małżonkom i ich dzieciom w wieku od 18 do 21 lat należącym do tego samego gospodarstwa domowego

2.

Wydawana członkom personelu administracyjnego i technicznego misji oraz ich małżonkom i dzieciom w wieku od 18 do 21 lat należącym do tego samego gospodarstwa domowego

3.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Wydawana członkom organizacji międzynarodowych zatwierdzonych przez rząd Malty oraz ich małżonkom i dzieciom w wieku od 18 do 21 lat nadal należącym do tego samego gospodarstwa domowego

4.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Wydawana konsulom honorowym obcych państw na Malcie

5.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Wydawana maltańskim konsulom honorowym

Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1, Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 16, Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 9, Dz.U. C 200 z 6.8.2008, s. 10, Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 13, Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 10; Dz.U. C 37 z 14.2.2009, s. 10)

(2009/C 64/08)

Publikacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) opiera się na informacjach przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 34 kodeksu granicznego Schengen.

Oprócz publikacji w Dzienniku Urzędowym, na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa dostępne są aktualizowane co miesiąc informacje.

SZWECJA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 316 z 28.12.2007

Granice powietrzne

Nowe przejście graniczne (otwarte w dniu 1 lutego 2009 r.):

Lotnisko Pajala-Ylläs (w gminie Pajala)

ZAWIADOMIENIA DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

URZĄD NADZORU EFTA

Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości w sprawie pomocy państwa w odniesieniu do Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa (ang. *Icelandic Housing Financing Fund*) w postaci zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej

(2009/C 64/09)

Decyzją nr 406/08/COL z dnia 27 czerwca 2008 r. zamieszczoną w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Urząd Nadzoru EFTA wszczął postępowanie na mocy art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości. Władze Islandii otrzymały stosowną informację wraz z kopią wyżej wymienionej decyzji.

Urząd Nadzoru EFTA wzywa niniejszym państwa EFTA, państwa członkowskie UE i zainteresowane strony do zgłaszania uwag w sprawie omawianego środka w ciągu jednego miesiąca od publikacji niniejszego zawiadomienia na poniższy adres Urzędu Nadzoru EFTA w Brukseli:

EFTA Surveillance Authority
Registry
35, Rue Belliard
1040 Brussels
BELGIQUE/BELGIË

Uwagi zostaną przekazane władzom islandzkim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

Fundusz Finansowania Mieszkalnictwa (zwany dalej „HFF”) prowadzący działalność na islandzkim rynku kredytów hipotecznych, jest państwową instytucją prawa publicznego. Na mocy ogólnych zasad islandzkiego prawa publicznego, jako instytucji prawa publicznego przysługuje jej gwarancja państwowa na wszystkie zobowiązania bez szczególnych zapisów prawnych.

Gwarancja ta istniała przed wejściem w życie Porozumienia EOG dnia 1 stycznia 1994 r. Gwarancja nie jest rozpatrywana w ramach procedury dotyczącej nowej pomocy, lecz w ramach procedury dotyczącej istniejącej pomocy. Przedmiotem niniejszego postępowania jest fakt zwolnienia HFF z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji, którą inne przedsiębiorstwa o podobnej strukturze organizacyjnej do HFF mają obowiązek uiszczyć. Na mocy ustawy nr 121/1997 z późniejszymi zmianami (ustawą nr 70/2000 oraz ustawą nr 180/2000) od instytucji tego typu pobiera się opłaty z tytułu gwarancji. Obecna stawka opłaty z tytułu gwarancji wynosi 0,0625 % wartości zobowiązań pozostających do spłaty kwartalnie.

Urząd Nadzoru EFTA (dalej zwany „Urzędem”) wstępnie stwierdził, że zwolnienie HFF z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Ponadto Urząd ma wątpliwości, czy powyższe zwolnienie jest zgodne z Porozumieniem. Odstępstwa określone w art. 61 ust. 2 oraz ust. 3 nie wydają się mieć zastosowania. Urząd nie może się również zgodzić ze stwierdzeniem, że art. 59 ust. 2 Porozumienia EOG ma zastosowanie do ogólnego systemu kredytów prowadzonego przez HFF.

Mimo iż pewnego rodzaju kredyty na cele mieszkaniowe mogą być określane mianem usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 59 ust. 2 i w związku z tym kwalifikować się do objęcia pomocą, Urząd wstępnie stwierdził, że ogólny system kredytów HFF jest zbyt kompleksowy, by mógł

spełniać wymogi art. 59 ust. 2. Urząd nie uzyskał żadnych informacji, które dawałyby mu powody przypuszczać, że rynek nie byłby w stanie zapewnić kredytów mieszkaniowych na rozsądnych warunkach. W ramach ogólnego systemu kredytów HFF kredyty są dostępne dla wszystkich niezależnie od dochodów i kapitału oraz niezależnie od kosztów i ograniczeń wielkościowych finansowanej nieruchomości. Kredytów można również udzielać wszędzie niezależnie od tego, czy lokalne możliwości finansowania celów mieszkaniowych są powszechnie dostępne.

Jeżeli wstępna opinia Urzędu zostanie podtrzymana w ostatecznej decyzji, konieczne będzie odzyskanie pomocy udzielonej niezgodnie z prawem.

Decyzja o wszczęciu postępowania pozostaje bez uszczerbku dla ostatecznej decyzji Urzędu.

Zainteresowane strony zaprasza się do nadsyłania uwag w terminie jednego miesiąca od publikacji niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 406/08/COL

of 27 June 2008

**to initiate the formal investigation procedure with regard to the relief of the Icelandic Housing Financing Fund from payment of a State guarantee premium
(Iceland)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) of Part I and Articles 4(4) and 6 of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority's Guidelines ⁽⁵⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement,

Having regard to the Authority's Decision No 195/04/COL of 14 July 2004 on the implementing provisions referred to under Article 27 of Part II of Protocol 3 ⁽⁶⁾,

Having regard to the Authority's Decision No 405/08/COL of 27 June 2008 close the formal investigation procedure with regard to the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁷⁾,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

By letter dated 28 September 2007 (Event No 442805), the Authority requested information from the Icelandic authorities regarding State guarantees and the obligation to pay a State guarantee premium under the Act on State Guarantees. By letter from the Icelandic Mission to the European Union dated 24 October 2007, forwarding the letter from the Icelandic Ministry of Finance of the same date, received and registered by the Authority on 25 October 2007 (Events No 448739 and 449598), the Icelandic authorities responded to this request.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the Authority.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the EEA Agreement.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the Surveillance and Court Agreement.

⁽⁴⁾ Hereinafter referred to as Protocol 3.

⁽⁵⁾ Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in the *Official Journal of the European Union* (hereinafter referred to as OJ) L 231 and EEA Supplement No 32 of 3 September 1994. The Guidelines were last amended on 19 December 2007. Hereinafter referred to as the State Aid Guidelines. The updated version of the State Aid Guidelines is published on the Authority's website: <http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/guidelines/>

⁽⁶⁾ Published in OJ C 139, 25.5.2006, p. 57 and EEA Supplements No 26 of 25 May 2006.

⁽⁷⁾ Not published yet. The non-confidential full text of the Decision will be available at: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

The case was subject to discussions between the representatives of the Authority and the Icelandic Government on 7 September 2007 in Brussels and on 29 October 2007 in Reykjavik as well as between the representatives of the Authority and the complainant, the Icelandic Financial Services Association, in a meeting on 6 March 2008 in Brussels.

2. Description of the relevant Icelandic law provisions

2.1. Introduction

The Housing Financing Fund (hereafter referred to as the HFF) is a State institution governed by public law, cf. Article 4 of the Housing Act No 44/1998 (*lög um húsnæðismál*). As such, it enjoys, under the general principles of Icelandic public law, a State guarantee on all its obligations without any special legal provision to that effect. The same applied to its predecessor, the State Housing Agency, and the State Building Fund and the Workers' Housing Fund operated by the Agency as well as the State Housing Board, cf. Act No 97/1993 on the State Housing Agency (*lög um Húsnæðisstofnun ríkisins*).

On 1 January 1999, the Housing Act No 44/1998 entered into force. Under the terms of the Housing Act, the Housing Financing Fund replaced the former State Housing Agency and took over its predecessor's obligations. Furthermore, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund were merged and taken over by the HFF ⁽¹⁾.

2.2. Act No 37/1961 on State Guarantees, as amended by Act No 65/1988

Act No 68/1987 introduced an obligation to pay a guarantee premium to the State for State guarantees that were not subject to the risk premium. Article 8 of the Act No 37/1961 on State Guarantees (*lög um ríkisábyrgðir*), as subsequently amended by Act No 65/1988 on State Guarantees, (*lög um breyting á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum*) required banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that, according to law, enjoy a State guarantee whether through the ownership of the State or other reasons, to pay a guarantee premium to the State as regards their commitments towards foreign entities. In contrast, no similar premium was imposed on domestic commitments at the time of the entry into force of the EEA Agreement in Iceland on 1 January 1994.

The premium was set at 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments based on their average for each period, cf. paragraph 2 of Article 8. Loans for which a risk premium had been paid, certain export guarantees and commitments due to credit balance in domestic currency accounts did not constitute basis for calculation of the guarantee premium, cf. paragraph 2 of Article 9 of the Act.

In its submission of 24 October 2007, the Icelandic Government has claimed that the State Housing Agency was not liable to pay a guarantee premium under the terms of the Act No 37/1961 on State Guarantees. The Government did not, however, present arguments as to why the general obligation should not also cover the State Housing Agency. The Authority does not dispute the statement of the Icelandic Government that the Agency in fact never paid any premium as it did not have any foreign commitments. However, this does not change the fact that according to the Act, the Agency would have been liable for the premium in the event of undertaking foreign commitments. Hence, the Authority is of the preliminary opinion that the obligation to pay a guarantee premium did indeed apply to any foreign financial commitments that the State Housing Agency might have had.

2.3. Act No 121/1997 on State Guarantees

On 22 December 1997, a new Act on State Guarantees No 121/1997 was adopted. This Act, which entered into force on 1 January 1998, extended the obligation to pay a premium also to cover domestic commitments. Paragraphs 1 and 2 of Article 6 of the Act stated:

'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments. ...

The guarantee premium according to paragraph 1 shall amount to 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments subject to the premium and 0,0375 % per quarter on the principal of the average of domestic commitments during each payment period, cf. Article 8. The proceeds shall accrue to the Treasury.' ⁽²⁾.

⁽¹⁾ For more information on this aspect and the continuity of activities, see the Authority's Decision No 405/08/COL.

⁽²⁾ Translation of the Act available at the website of the Ministry of Finance.

Article 7 of Act No 121/1997 provides for an exemption from the general obligation to pay a premium pursuant to Article 6 of the Act. In its original form paragraph 1 of Article 7 read as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, housing bonds issued by the Housing Bond Division of the State Housing Agency, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the Central Bank of Iceland are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.' (emphasis added)

The State Housing Agency had other commitments than those relating to housing bonds issued by the Housing Bond Division of the Agency. It therefore seems to follow from an *a contrario* interpretation of Article 7 that the main rule on the payment of a fee was applicable to such activities. The same goes for the other public bodies operating on the basis of Act No 97/1993: the State Housing Board, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund.

The Icelandic Government has, however, in its letter of 24 October 2007, submitted that as regards commitments other than housing bonds, the levying of the guarantee fee *'was based on questionable legal basis'*. According to the Government, due to their social character, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund, operated by the Agency, were never intended to pay a guarantee premium under the Act. In this respect, the Government refers to a memorandum of 16 October 1998 by the Minister of Social Affairs as well as a report of a working group of June 1999 on the collection of a guarantee premium of the debts of the State Building Fund and the Workers' Housing Fund and the HFF ⁽¹⁾. The conclusion of the working group's report was that it was arguable that the commitments of the State Building Fund and Workers' Housing Funds fell outside the scope of Article 6 of Act No 121/1997. In arriving at that conclusion, the working group stated that the funds were of a social character which justified that they were operated under the responsibility of the State and were dependant on State contributions as well as always having been operated with a negative interest margin. Furthermore, the report referred to the general comments to the bill, which became Act No 121/1997, whereby distinction was made between funds in 'commercial' operation and those with a social role.

For the reasons set out below, the Authority questions this legal reasoning:

- first, according to Article 6 of the Act: *'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments'*. Even assuming, hypothetically, that HFF was not considered a *'bank, credit fund, financial institution or enterprise'* the wording *'any other entities'* seems to indicate that the provision covers all bodies enjoying a State guarantee, irrespective of operating form. Furthermore, it was considered necessary to explicitly exempt the commitments related to the Housing Bond Division, cf. Article 7 of the Act,
- second, as will be shown below in point 2.4, the preparatory works to Act No 70/2000 contain several statements which indicate that the Act was based on the premise that the HFF was indeed, at that time, subject to the guarantee premium on other commitments than those related to the housing bonds,
- third, a specific provision in the 2001 Supplementary Budget Act was inserted to cancel the debts relating to unpaid premiums the HFF had accrued under Act No 121/1997 until the entry into force of Act No 70/2000 ⁽²⁾. Such a provision would hardly have been necessary if the HFF and its predecessors had never been subject to the premium,
- fourth and finally, as far as the Authority can understand, the comments referred to by Iceland concerning the distinction between funds in commercial operation on the one hand, and those with a social role on the other, did not relate to the issue of whether or not a guarantee premium should be collected for commitments enjoying a State guarantee. Rather, they indicate that the legislator was of the opinion, that when it came to granting a Fund a State guarantee, it was of importance whether the Fund in question was operated on a commercial or social basis.

In any event, as already indicated, in the 2001 Supplementary Budget Act, a provision was inserted to cancel the debts related to unpaid premiums the HFF had accrued until the entry into force of Act No 70/2000. It therefore seems that the HFF, either was never liable to pay the fee or retroactively was exempted from it. Thus, in either situation the HFF was from the start, or with retroactive effect, exempted from the main rule in Act No 121/1997 on State Guarantees that State bodies enjoying a guarantee should pay a premium for it.

⁽¹⁾ Skýrsla starfshóps um innheimtu ábyrgðargjalds af skuldum Byggingarsjóðs ríkisins, Byggingarsjóðs verkamanna og Íbúðalánasjóðs.

⁽²⁾ Item 1.4 of Article 4 of the Supplementary Budget Act amending Article 7 of the Budget Act, which grants various permissions to the Minister of Finance provided as follows: *'To abolish guarantee premiums pursuant to Article 6 of Act No 121/1997 on State Guarantees levied on the House Financing Fund until the entry into force of Act No 70/2000 which exempts the Fund from the payment of the premium.'*

2.4. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997

By Article 1 of Act No 70/2000 which entered into force on 26 May 2000, Article 7 of the Act No 121/1997 was amended and is currently as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the ... the Housing Financing Fund ... are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.'

The bill, which subsequently became Act No 70/2000 did not originally include a proposal to exempt all obligations of the HFF guaranteed by the State from the guarantee premium. It was originally foreseen only to exempt the HFF's obligations taken over from the State Building Fund and the Workers' Housing Fund upon the entry into force of Act No 44/1998. Indeed, in the bill, it was stated that the exemption for the obligations deriving from the housing bonds (cf. Article 7 of the Act) was based on the fact that the Housing Bonds Division collected an interest margin of 0,35 % of mortgage instruments guaranteeing commitments relating to housing bonds. Other commitments of the HFF were not supposed to be exempted from the payment obligation of the guarantee premium as no money was put aside in a reserve fund to meet losses connected with lending on that basis ⁽¹⁾.

However, during the Parliamentary procedure, the bill was changed so that the exemption covered all the obligations of the HFF:

'During the procedure before the Committee it was specifically examined that the bill presupposes that a premium will still be paid on some of the loans taken by the Housing Financing Fund such as loans, which the Fund takes to finance additional loans and loans for rental apartments. ... Having regard to the above, the Committee proposes to amend the bill so that all the obligation of the Housing Financing Fund will be exempt from the premium.' ⁽²⁾ (emphasis added)

Therefore, as approved by Alþingi, the Act No 70/2000 amending Act No 121/1997 extended the exemption from the payment of a guarantee premium and covered all the obligations of the HFF. As a consequence, the HFF has not been paying a guarantee premium on its commitments, foreign as well as domestic, to the State Treasury.

2.5. Act No 180/2000 amending Act No 121/1997

In its judgment in *State Debt Management Agency*, the EFTA Court held that the difference in the amount of the State guarantee premium due under the provisions of the Act on State Guarantees was in breach of Article 40 EEA, as it was made dependant on whether the obligations were of domestic or foreign character ⁽³⁾. Following this judgment, the Act on State Guarantees was amended. By Act No 180/2000, which entered into force on 11 January 2001, the difference between foreign and domestic commitments was abolished for the purpose of calculation of the State guarantee premium. As from Act No 180/2000, the premium has been set at 0,0625 % per quarter irrespective of the origin of the commitments. Due to the above-mentioned exceptions pertaining to HFF, these changes did not apply to HFF.

II. ASSESSMENT

3. State aid within the meaning of Article 61(1) EEA and the classification of such aid as new or existing

3.1. The aid elements of the Icelandic system of implicit State guarantees

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

⁽¹⁾ The original Icelandic text is as follows: 'Aðrar skuldbindingar Íbúðalánasjóðs eru hins vegar ekki undanþegnar gjaldskyldu þar sem ekki er lagt fé í varasjóð til að mæta útlánatöpum vegna lánveitinga á grundvelli þeirra.'

⁽²⁾ Opinion of the Economic and Commerce Committee of Alþingi, the Authority's unofficial translation.

⁽³⁾ Case E-1/00 *State Debt Management Agency* [2000-2001] EFTA Court Report, p. 8.

For a measure to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, it must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient undertaking, be selective and thereby distort or threaten to distort competition and be liable to affect trade between the Contracting Parties. Before examining each of these conditions in turn, the Authority makes the following remarks concerning the scope of the present decision to open the formal investigation procedure:

As any other undertaking organised as a public institution, the HFF enjoys an implicit State guarantee in the same manner as did the predecessors of the HFF from the start of their operations in the 1950's, cf. Act No 42/1957. The HFF pays neither a market based premium for the guarantee, nor the premium laid down in Act No 121/1997 on State Guarantees.

The implicit State guarantee for this type of public undertaking was at the outset granted without any obligation to pay a premium. However, Icelandic system for implicit State guarantees was changed in 1987. From this point in time, a guarantee premium was to be paid for foreign commitments, but not for domestic ones. The original State guarantee scheme, with the changes introduced in 1987, thus predates the EEA Agreement.

The Icelandic system relating to implicit guarantees was changed again as of 1 January 1998 when a general obligation to pay a guarantee premium was also introduced as regards domestic commitments. Considering the size of the premium the Authority finds it unlikely that the guarantee premium removed aid contained in the original guarantee scheme. Therefore, in the Authority's preliminary opinion, the original guarantee scheme still contains State aid. The State aid element will generally be the difference between the appropriate market price for the guarantee provided and the price paid for that measure according to Act No 121/1997 on State Guarantees ⁽¹⁾. This possible aid element will follow from the implicit guarantee in force since before the entry into force of the EEA Agreement, and would constitute existing aid. It will therefore be assessed separately following the procedures regarding existing aid.

Hence, the present decision to open the formal investigation procedure only relates to severable changes to the Icelandic system of implicit guarantees made after 1994 which would give a particular advantage to HFF ⁽²⁾. Indeed, only such changes could be classified as new aid ⁽³⁾.

With Act No 121/1997, Iceland introduced a premium for banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that enjoy a State guarantee in respect of domestic commitments. The activities of the Housing Bonds Division were exempted from a guarantee premium both on domestic and foreign commitments from the entry into force of the Act. As regards other operations of the HFF, they were exempted from the premium by Act No 70/2000. In the 2001 Supplementary Budget Act the accrued unpaid premium for these activities was cancelled. Therefore, either from the beginning, or retroactively, the other operations of the HFF were exempted from this generally applicable guarantee premium. Indeed, according to Iceland itself, HFF has never paid any premium under the Act.

As HFF has, as a matter of fact, never paid any premium for the guarantee it enjoys, Iceland has in its letter of 24 October 2007 argued that the factual situation for HFF has remained the same over the years regardless of the introduction of the general premium with effect for other undertakings. Moreover, as the exemptions in the Act pertaining to HFF merely maintained the *status quo* in relation to that particular undertaking, Iceland is of the opinion that exemptions cannot constitute new aid.

In the Authority's view, it is not relevant for the assessment of the classification of the aid as new or existing whether or not the Act, as a matter of fact, changed the situation of HFF as regards the payment of guarantee premium. What is decisive is that the new Act introduced a new system where, for the first time, the HFF was being treated more favourably than provided for under the general rule for undertakings benefiting from the implicit State guarantee. It is therefore the Authority's preliminary opinion that any advantage to HFF following from the exemption granted to the Housing Bond Division introduced by Article 7 of Act No 121/1997 would constitute new aid. The same would apply to the exemption/relief from paying the premium relating to other operations of the HFF, cf. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997, as well the 2001 Supplementary Budget Act ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ It could be questioned whether a guarantee covering the totality of a company's financial obligations exists on the market. It might therefore be difficult to establish a market premium for the guarantee in the present case.

⁽²⁾ Joined Cases T-195/01 and T-207/01 *Government of Gibraltar v Commission* [2002] ECR II-2309, paragraph 111.

⁽³⁾ Hence, these changes are not dealt with in the context of Decision No 185/06/COL to open the formal investigation procedure, partly because the rules in the State Guarantees Act were only briefly discussed in that opening decision, partly because the Icelandic authorities, in the above-mentioned letter of 24 October 2007, did not answer in the affirmative that the aid questions pertaining to HFF's exemption from the premium should be dealt with within that procedure.

⁽⁴⁾ In any event, the argumentation of the Icelandic authorities builds on the premise that HFF was never subject to a premium *de jure*. In contrast, it would not be sufficient that HFF never actually paid the fee, and that the legal obligation to do so was later cancelled, as such cancelling of a debt would in itself constitute aid. As illustrated above under point I.2.3, the Authority is not convinced that this premise is fulfilled in the case at hand.

3.2. *Economic advantage*

Exempting the HFF from payment of the guarantee premium provides a financial advantage to that undertaking as the corresponding costs of the premium are not covered by the HFF. This advantage amounts to what the HFF would have had to pay each time on its commitments under the applicable rate of the guarantee premium.

The advantage following from the non-payment of the State guarantee premium can be determined as follows:

- 1; exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of foreign commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998 to date;
2. exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0375 % per quarter of the value of domestic commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998-10 January 2001;
3. exemption from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of all HFF's domestic commitments in the period from 11 January 2001 to date.

In its letter of 24 October 2007, Iceland seems to be of the opinion that the HFF does not enjoy any real advantage as it levies a margin on the general loans it issues. Iceland submits that the Housing Bonds Division of the State Housing Agency and subsequently the HFF were subject to a special regime which entailed paying a 'special State guarantee fee', raised in the form of an interest margin, into a special reserve fund. According to Article 21 of the Act No 97/1993 (see subsequently Article 28 of the Housing Act), the Housing Bonds Division was permitted to claim an interest margin to cover its operating expenses and estimated losses from outstanding loans ⁽¹⁾. On that basis, the Icelandic Government has stated that the exclusion of the housing bonds from the general system of Act No 121/1997 was based on the fact that the risk associated with the guarantee was no longer borne by the State.

The Authority has doubts about this reasoning. The system provided for by the levying of an interest margin does not entail that the HFF pays a premium for the State guarantee it has on commitments related to housing bonds. Rather, it required the borrowers to pay higher interest rates to the HFF. The money raised by the levying of the interest margin was set aside in a special reserve fund. As far as the Authority has been able to ascertain, this fund is merely a part of the HFF. The Authority cannot see that charging borrowers higher interest rates and setting that aside in an in-house fund can be equated with paying a State guarantee premium pursuant to Act No 121/1997.

In conclusion, the Authority takes the preliminary view that the exemption from the guarantee premium does give the HFF an advantage in the sense of Article 61(1) EEA. Whether any advantages could be offset by public service obligations imposed on HFF will be addressed below.

3.3. *Presence of State resources*

HFF is exempted from the payment of a guarantee premium to the State Treasury otherwise applicable to all undertakings pursuant to Article 6 of Act No 121/1997. By exempting the HFF from paying a guarantee premium to it, the State foregoes revenues which would have normally to be paid to the State. The exemption therefore contains State resources. Similarly, to the extent HFF was originally liable to pay a guarantee premium, but later relieved of that obligation with retroactive effect, such *ex post facto* exemption would also imply a drain of State resources.

3.4. *Selectivity*

As outlined above, the HFF is according to Article 7 of Act No 121/1997 exempted from paying a guarantee premium pursuant to Article 6 of the Act. The main rule according to Act No 121/1997 is that every entity enjoying a State guarantee is subject to the guarantee premium provided for in Article 6. Those exempted are obligations that are subject to the higher risk premium pursuant to Article 4 of the Act, the HFF, the Central Bank of the Iceland and the Student Loan Fund.

Consequently, under Article 7 of the Act, it is only the HFF and the two other public institutions that are exempt from paying a premium to the State for being granted State guarantees. The aid measure therefore appears to be selective.

⁽¹⁾ The Minister of Social Affairs was to determine the level of the interest margin having obtained the proposal of the State Housing Board. On the basis of that Article, the Minister decided by Regulation No 540/1993 of 28 December 1993, amending Regulation No 467/1991, to charge an interest margin of up to 0,25 %. By Regulation of 11 October 1994, the Minister raised the ceiling of the interest margin to 0,35 %.

The State Guarantees Act links the payment of a premium to the existence of a guarantee issued by the State. Moreover, it seems to be intended to (partly) compensate the State for the risk it undertakes by being the guarantor. On that basis, the Authority does not view the Act on State guarantees as a tax measure. The Authority has therefore not found it necessary to discuss whether the exemption pertaining to HFF would have been within the logic or nature of a tax system.

3.5. *Effect on trade between Contracting Parties*

The HFF provides services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing for residential accommodation. Aid granted to HFF may make it more difficult for banks in the EEA to enter the Icelandic housing mortgage market. Also markets related to the mortgage market, such as other financial markets may be affected ⁽¹⁾. The aid therefore seems to affect trade between the Contracting Parties.

3.6. *Altmark conditions*

In the *Altmark* judgment, the European Court of Justice held that provided that the following conditions are cumulatively fulfilled, a measure does not confer an advantage on the beneficiary and, thus, does not qualify as state aid in the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, corresponding to the provision of Article 61(1) of the EEA Agreement:

- first, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined,
- second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings,
- third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations,
- fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations ⁽²⁾.

With regard to the first condition, i.e. the definition of public service obligations discharged to the HFF, it is highly doubtful, in light of the EFTA Court's judgment, that the general loans system of the HFF as defined today fulfils the criteria for qualifying as a service of general economic interest ⁽³⁾.

Concerning the second condition, the Court of First Instance of the European Communities (hereinafter 'the CFI') recalled in *BUPA* ⁽⁴⁾ that the Member States have wide discretion not only when defining a public service mission but also when determining the compensation for the costs, which calls for an assessment of complex economic facts. In the same ruling, the CFI also held that the second *Altmark* condition requires that the Community institutions must be in a position to verify the existence of objective and transparent parameters, which must be defined in such a way as to preclude any abusive recourse to the concept of a public service on the part of the Member State. The Icelandic Government has so far not demonstrated to the Authority that a methodology exists for calculation of public service compensation to the HFF. Moreover, to the Authority's knowledge, the Icelandic Government did not establish in advance the criteria on the basis of which the compensation for public service activities of the HFF was to be determined.

With regard to the third *Altmark* condition, the CFI found in *BUPA* that a public service compensation system which operates independently of receipts does not require a strict interpretation of this criterion, in particular as regards taking into account the relevant receipts for discharging public services ⁽⁵⁾. Nevertheless, as the aid measure in question benefits the entirety of the operations of the HFF, it cannot be established at this stage whether the level of compensation is limited to what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of properly limited public service obligations.

⁽¹⁾ See also, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, [2006] EFTA Court Report, page 42, paragraphs 80-81. Furthermore, in its recent *Concluding Report on the Retail Banking Sector Inquiry* (page 67) the Authority concluded that tying of different retail banking products is a common practice of financial institutions across EEA. In particular, in the above-mentioned report, the Authority underlined bundling of current accounts and other products such as mortgages or loans.

⁽²⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747, paragraphs 89-93.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, page 42, paragraph 79.

⁽⁴⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, judgment of 12 February 2008, not yet reported, paragraph 214.

⁽⁵⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 241.

Furthermore, with regard to the fourth condition set forth in *Altmark*, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run efficient operator as a reference undertaking. As held by the CFI in *BUPA*, the purpose of the fourth *Altmark* condition is to ensure that the compensation does not entail the possibility of offsetting any costs that might result from inefficiency on the part of the beneficiary undertaking ⁽¹⁾.

In conclusion, it cannot be established, in the Authority's view, that the four cumulative *Altmark* conditions are fulfilled.

3.7. Conclusion with regard to state aid character of the measure in question

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that exempting HFF from paying a guarantee premium pursuant to Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees, with subsequent amendments, involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, it is the Authority's preliminary opinion that any such aid would constitute new aid.

4. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. [...]. The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

The Icelandic authorities did not notify the Authority of the above-mentioned measures in the form of exemption of the HFF from payment of the guarantee premium. The Authority therefore concludes that Iceland has not respected its obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

5. Compatibility of the aid

5.1. Possibilities to declare aid for housing purposes compatible

Article 61(1) of the EEA Agreement sets out that state aid as a principle is prohibited. Article 61(2) and 61(3) provide, however, for certain exceptions from this general prohibition.

The derogations in Article 61(2) of the EEA Agreement do not seem to be applicable to the aid in question, which is not designed to achieve any of the aims listed in this provision. In particular, the aid measure involved cannot be considered to fulfil the conditions of derogation specified in Article 61(2)(a) of the EEA Agreement, namely aid having a social character, granted to individual consumers and without discrimination related to the origin of the product concerned.

Likewise, the derogations in Article 61(3) of the EEA Agreement do not apply to the aid measure under investigation. In particular, the aid measure is not granted with the aim of promoting or facilitating the economic development of certain areas or of certain economic activities. Thus, the derogations in Article 61(3)(a) and (c) of the EEA Agreement in conjunction with the Regional Aid Guidelines are not applicable in this case.

Furthermore, the aid measure under investigation is not given to promote the execution of an important project of common European interest or to remedy a serious disturbance in the economy of Iceland, therefore Article 61(3)(b) of the EEA Agreement does not apply.

The aid in question is not linked to any investment, but reduces the costs which HFF would normally have to bear in the course of pursuing its day-to-day business activities and is consequently to be classified as operating aid. Operating aid is normally not considered suitable to facilitate the development of certain economic activities or of certain regions as provided for in Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, unless it is specifically envisaged by the Authority's Guidelines, which is not the case here.

Aid for housing purposes may, however, be declared compatible with the EEA Agreement on the basis of Article 59(2). That would be the case if the aid would be limited to provision of services of general economic interest and if the other conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement would be fulfilled.

⁽¹⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 249.

Article 59(2) of the EEA Agreement reads:

'Undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest or having the character of a revenue-producing monopoly shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.'

Compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement requires the fulfilment of the following conditions:

- that the aid is a compensation for the provision of services of general economic interest,
- that the undertaking receiving the aid is entrusted to provide such services,
- that the aid is necessary, and not more than necessary, to carry out the entrusted tasks, and
- that the aid does not affect trade against the interest of the Contracting Parties to the Agreement.

5.2. General remarks with regard to the concept of services of general economic interest

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns 'particular tasks' to an undertaking ⁽¹⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service in question cannot be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽²⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽³⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement, the concept of 'services of general economic interest' must be interpreted restrictively ⁽⁴⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis. In such an assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁶⁾.

5.3. Services of general economic interest in the field of social housing

The EFTA Court gave some guidance on how to assess the extent of the HFF's activities in light of the requirements of Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court primarily addressed the issue of whether the Authority should have been in doubt whether the general loans scheme of HFF was operated in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court ruled that the Authority should have been in doubt and consequently should have opened the formal State aid investigation procedure. (This was based on the implicit, but non-verified, assumption that the aid in question was new aid.) While the Court did not address whether the general loan category fulfilled the conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court's judgment raised issues of doubt in relation to:

- whether the HFF scheme fulfilled all conditions relating to services of general economic interest in Article 59(2),
- whether the derogation from the State aid rules was proportionate, and
- whether the scheme affected the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties.

⁽¹⁾ See for example: Case 10/71 *Muller* [1971] ECR 723; Case 127/73 *BRT* [1974] ECR 313; Case 7/82 *GVL* [1983] ECR 483; Case C-393/92 *Almelo* [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 *Corsica Ferries* [1998] ECR I-3949.

⁽²⁾ Communication from the Commission — Services of General Interest in Europe (OJ C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14.

⁽³⁾ Case E-9/04, *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 67.

⁽⁴⁾ See Case C-242/95 *GT-Link A/S* [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 *Air Inter* [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

⁽⁵⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 *FFSA* [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 *Krister Hanner* [2005] ECR I-4551, paragraph 139: '... it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment'.

⁽⁶⁾ Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, [1998] EFTA Court Report page 38, paragraph 47.

In relation to the first issue the Court stated *inter alia*:

'[...] The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA.' ⁽¹⁾.

When the EFTA Court later turned to the questions on proportionality, it held, *inter alia*, that:

'[...] as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.' ⁽²⁾.

And moreover:

'The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what is necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions [...] This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.' ⁽³⁾.

Then the Court went on to, *inter alia*, state that:

'[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on "manageable terms". A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments built or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms.' ⁽⁴⁾.

(a) Manageable terms

The EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on 'manageable terms' might be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, the EFTA Court clarified that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 68.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 73.

⁽⁴⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraphs 76 to 79.

⁽⁵⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

In the view of the Authority, the concept of 'manageable terms' cannot be understood in any absolute or isolated manner. While noting the Court's view that there should be a margin of discretion to decide what is manageable, the concept has to relate to certain general parameters of the national economy. What is manageable in a rich country may not be manageable in a less prosperous one. In a well-functioning market without a particular skewed distribution of income, it would appear reasonable to assume that the market interest rates on mortgages would be 'manageable' for the population at large. Excluding that public activity itself is distorting the market, to the extent the market is not well functioning there could be a reason for government measures to provide for loans on 'manageable terms'.

It was confirmed in the EFTA Court's judgment that the commercial banks were only able to match the interest rate of HFF's general loans from August 2004 onwards ⁽¹⁾. In its Decision No 185/06/COL, the Authority requested up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market, in order to assess to what extent commercial banks had offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable. While some information has been provided the Authority would require up-dated information in this respect as there are indications that the state of the market has changed recently. The amount of mortgage loans, especially from the commercial banks has fallen considerably ⁽²⁾.

A connected, but separate, issue is whether the market would be able to develop satisfactorily if it would operate under conditions without any State aid distorting the competitive situation of the respective lenders. Up till now, the Authority has not been presented with any arguments or factual information that give it reason to believe that this should be the case.

(b) Social element

The general loan scheme of the HFF is not limited to those below certain income and/or assets thresholds but is available to everyone irrespective of those elements and as the EFTA Court has pointed out, without any cost and size limitations on the dwellings. Furthermore, the general lending system is also open to others than individuals, for example building contractors may qualify for loans under that system.

In the Court's words, the '*lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria*' and '*there is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan*' ⁽³⁾.

Moreover, the EFTA Court pointed out that the scheme provided for construction or purchase of individual units for investment purposes, and it was not formally limited to assisting the average citizen in financing of his or her house. The rules have now been changed and Article 21 of the Regulation No 522/2004, as subsequently amended, provides that lending from the HFF is limited so that an individual can only own one property carrying a mortgage from the Fund. However, the Board of the Fund may set rules providing for exemption from this requirement. On 10 August 2006, the Board passed such rules. The Icelandic authorities are requested to explain these exemptions and their application and how the HFF monitors that residential housing financed by the HFF's loans is actually used for purposes of being the applicant's own dwelling.

In a letter received by the Authority on 14 June 2007, the Icelandic Government argued that there were no grounds for questioning the compatibility of the general lending scheme with the EEA Agreement. In light of the observations of the EFTA Court, quoted above, the Authority is of the preliminary opinion that the Icelandic Government has not demonstrated that the current general loan scheme is in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. Moreover, the Commission's practice regarding social housing shows that the Commission has only accepted systems of social housing, which contained limitations as to who could qualify for loans under the system.

In 2001, the Commission adopted a decision with regard to a guarantee for borrowings of the Irish Housing Finance Agency (hereinafter referred to as the HFA) ⁽⁴⁾. At the time of this decision, the HFA was itself

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 74.

⁽²⁾ See e.g.

http://www.mbl.is/mm/frettir/innlent/2006/04/27/samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/ and http://www.mbl.is/mm/vidskipti/frettir/2008/05/26/verulegur_samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 77.

⁽⁴⁾ Decision of 3 July 2001 in State aid N 209/01 — Ireland — Guarantee for borrowings of the Housing Finance Agency, SG (2001) D/289528. The Commission has also dealt with two Swedish schemes regarding social housing which it considered compatible aid on the basis of Article 87(3)(c) of the EC Treaty. In the first case (Commission Decision of 24 June 2003 in State aid N 40/03 — Sweden — Measures to promote certain house building, C(2003) 1762 fin) a State support in the form of a VAT tax exemption was granted to constructions in certain areas of Stockholm, Gothenburg and Malmö. The scheme was restricted to rented dwellings measuring up to 70 m² and student accommodation at college and university sites with a maximum size of 25 m² with additional ceilings on the aid level per dwelling. The rent for both types of dwellings was regulated. In the second case (Commission Decision of 7 March 2007 in State aid N 798/06 — Sweden — Support for construction of special housing for elderly people, C(2007) 652 fin) the scheme was targeted to benefit elderly people who were not able to continue living independently. The scheme provided direct grant support to special housing for elderly. According to the conditions of the scheme, the size of the apartment could not exceed 35 m² per one-person apartment and 50 m² per two-persons apartment with additional support to 15-20 m² for common space (used for example for meals, hobbies, group activities). The maximum aid intensity was 10 % of actual construction costs.

not empowered to extend loans. Its objective was to raise funds at the best rate on the capital markets which were then advanced to local authorities to be used by them for social housing financing. In this case, social housing was defined as provision of housing for the most socially disadvantaged households, and in particular those which due to their economic circumstances were unable to fund their own housing requirement at socially acceptable conditions through recourse to commercial lenders. This objective was entrusted to local authorities who operated social housing programmes such as general mortgage finance, the operation of a share ownership scheme, and affordable housing schemes aimed at providing low cost housing, a rental subsidy scheme and miscellaneous grant schemes for elderly and disabled persons. The eligibility for social housing loan finance was assessed according to the following limitations: (i) need must be established; (ii) income and loan ceilings; (iii) households which seek to avail of schemes unavailable in the private sector (this had to be proved by the applicant by attaching letters of rejection from two private sector mortgage lenders); and (iv) only households which are mentioned on local authority housing lists. Thus, the Commission accepted that the operations of the Agency could be regarded as services of general economic interest for the purposes Article 86(2) of the EC Treaty.

The Authority also refers to a case concerning the financing of activities of Dutch Housing Corporations which is still pending before the Commission. In 2005, DG Competition sent an Article 17(2) letter, inviting the Dutch authorities to make appropriate changes to the system. DG Competition has, *inter alia*, criticised the broad scope of definition of services of general economic interest provided by the Housing Corporations. In particular, it was not considered acceptable that, whereas the priority to rental housing is given to persons that have difficulties in finding suitable housing, the activities in question are not restricted to socially disadvantaged persons. Therefore, DG Competition was of the opinion that the possibility to let dwellings to persons with a higher income or to enterprises must be regarded as a manifest error in the definition of a service of general economic interest. Moreover, this concern was not removed by the proposed solution of the Dutch authorities to limit the maximum value of the dwellings to be rented out which would be then defined as 'social housing'. In the preliminary view of DG Competition, the definition of public service activities of Housing Corporations was to have a direct relation to socially disadvantaged households and not only be linked to the maximum value of the property ⁽¹⁾.

Furthermore, the Icelandic Government referred to the fact that the Authority, in its decision in the Norwegian Husbanken case, accepted loans that were not limited to those qualifying under certain income and assets criteria but limited the size of the of house/apartment being acquired. Iceland has argued that the Norwegian limit should not be regarded as being universal and that the situation in Iceland would justify a higher limit. The Authority will, at this stage, not pass judgment on whether only imposing a size limitations would be sufficient to ensure compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement as it observes that currently the HFF system operates without any limitations as to the size of house/apartment that may qualify for loans under the general system.

In light of all of the above, it is the preliminary view of the Authority that the general loan scheme of the HFF does not pursue a sufficiently restricted social objective.

(c) Territorial cohesion

As regards the element of territorial cohesion, the Authority is aware of the particular situation of certain regions in Iceland, where the market for mortgage loans might be of such a nature that commercial providers do not have incentives to offer mortgage loans. Such a situation might justify exceptional treatment of certain territories as regards the conditions for eligibility of loans ⁽²⁾. Currently, the general loans scheme of the HFF is operated without any criteria related to territorial cohesion.

In its Decision No 185/06/COL it was the Authority's opinion that SFF had not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks had offered loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. In response to the Authority's request for information the SFF and the Icelandic Government submitted conflicting evidence as to the extent the commercial banks had offered mortgage loans outside the Reykjavik area and other more densely populated areas after August 2004. In light of the currently available information the Authority cannot conclude that the loans provided by the commercial banks have not been offered in rural areas as well, as far as the period after August 2004 is concerned.

⁽¹⁾ Letter dated 14 July 2005 from DG Competition to the Dutch authorities, 0/55413.

⁽²⁾ See for example the differentiation of ceiling for the level of aid per dwelling according to the area in the Swedish Case N 40/03, referred to above.

5.4. *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further requires an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the 'four freedoms' ⁽¹⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not disproportionately affect competition and the internal market. In light of the EFTA Court's conclusions on this point ⁽²⁾, the Authority will have to assess to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market. However, as outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the current lending scheme is not compatible with Article 59(2) as it is too widely defined. In light of that, the Authority does not consider it necessary to assess whether the service affects the development of trade to an extent contrary to the interest of the Contracting Parties. In any event, an amended scheme will have to strike the right balance between the interests at stake.

Against the background of the various points referred to above, the preliminary view of Authority is that the general loan scheme of HFF does not comply with all the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

5.5. *Other loan categories of the HFF*

In the discussion above regarding the compatibility of the aid, only the general loans category of the HFF has been referred to. However, the exemption in Article 7 of Act No 121/1997, as amended, covers entire operations of the HFF. Currently, the HFF is also providing loans for rental housing to municipalities, etc. pursuant to Chapter VIII of the Housing Act. Furthermore, the Minister of Social Affairs has, on the basis of Article 16 of the Housing Act, issued Regulation No 458/1999, with subsequent amendments, which lists the other loan categories offered by the HFF, cf. Article 2 of the Regulation ⁽³⁾.

As outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the general loans scheme of the HFF is incompatible with Article 59(2) EEA. Since the exemption from the guarantee premium benefits all the operations of the HFF, it follows that this measure cannot be regarded as compatible aid on the basis of Article 59(2). This is so even though the individual loan categories referred to above examined in isolation might comply with the conditions laid down in that provision.

5.6. *Conclusion with regard to compatibility*

On the basis of the foregoing considerations, the Authority has doubts as to whether the guarantee premium exemption in favour of the HFF can be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement.

6. **Recovery**

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, '[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a "recovery decision"). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law'.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, cited above, paragraph 70.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 81.

⁽³⁾ Article of Regulation No 458/1999, as amended, provides for the following categories: '1. Loans for the construction or purchase of day-care institutions, service centres, homes and apartments specially designed for the needs of the elderly; 2. Loans for the construction or purchase of communal housing for the disabled; 3. Special loans — loans to those with special needs; 4. Maintenance loans; 5. Loans for major outdoor maintenance of redeemed apartments; 6. Loans or grants for technical innovations and other reforms in the construction industry; 7. Loans for rental housing; 8. Loans for the construction or purchase of homes and day-care institutions for children and young people.'

According to settled case-law, '[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed' ⁽¹⁾.

Consequently, any unlawful aid which will ultimately be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

7. Conclusion

The Authority is of the preliminary opinion that the exemption from the guarantee premium in favour of the HFF constitutes aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts that this measure can be regarded as complying with Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement or with Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Icelandic authorities to submit their comments within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing consideration, the Authority requires that, within one month of receipt of this decision, the Icelandic authorities provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the exemption from the payment of the guarantee premium in favour of the HFF. It requests the Icelandic authorities to forward a copy of this decision to the potential aid recipient of the aid immediately.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Iceland regarding the exemption of the Housing Financing Fund contained in the Act on State Guarantees to pay a premium on the guarantee provided by the Icelandic State in its favour.

Article 2

The Icelandic authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are required to provide within one month from the notification of this Decision all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

The Icelandic Government is requested to forward a copy of this Decision to the recipient of the potential aid immediately.

⁽¹⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

Article 5

The EC Commission shall be informed, in accordance with Protocol 27(d) of the EEA Agreement, by means of a copy of this Decision.

Article 6

Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.

Article 7

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 8

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 27 June 2008.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD
President

Kurt JAEGER
College Member

Urząd Nadzoru EFTA podjął decyzję o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec zgłoszonego środka pomocy

(2009/C 64/10)

Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA dotycząca domniemanej pomocy państwa przyznanej przez gminę miejską Tromsø na rzecz Sommarøy Arctic Hotel AS, w związku z planowaną sprzedażą nieruchomości określanej jako „Hillesøyfyllinga” (numer nieruchomości 189/196).

Urząd Nadzoru EFTA uważa, że nie została przyznana pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG na rzecz Sommarøy Arctic Hotel AS, w związku z planowaną sprzedażą wspomnianej nieruchomości.

Data przyjęcia	1 października 2008 r.
Państwo EFTA	Norwegia
Nr sprawy	62527
Nazwa	Sprzedaż nieruchomości w Tromsø
Cel	nie dotyczy
Podstawa prawna	nie dotyczy
Czas trwania	nie dotyczy

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, znajduje się na stronie:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Informacje przekazane przez państwa EFTA dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 1 f załącznika XV do Porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw)

(2009/C 64/11)

Nr środka pomocy	Pomoc dla MŚP 1/08		
Państwo EFTA	Norwegia		
Region	Wszystkie regiony		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Program „Bioenergia” (The Bioenergy Scheme)		
Podstawa prawna	Annual Agricultural Agreement, State Budget, Annual Letter of allocation from The Royal Ministry of Food and Agriculture.		
Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita roczna kwota pomocy	Około 15 % całkowitego budżetu rocznego w wysokości 4,3 mln EUR
		Gwarantowane pożyczki	—
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	—
		Gwarantowane pożyczki	—
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia	Tak	
Data realizacji	Od dnia 1 stycznia 2008 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do dnia 31 grudnia 2014 r.		
Cel pomocy	Pomoc dla MŚP	Tak	
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP	Tak	
	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów — Sektor wydobywania węgla Wszystkie sektory związane z produkcją lub Hutnictwo stali Budownictwo okrętowe Przemysł włókien syntetycznych Przemysł motoryzacyjny Inne sektory związane z produkcją Wszystkie usługi lub Usługi transportowe Usługi finansowe Inne usługi	Tak	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministry of Agriculture and Food Postbox 8007 N-0030 Oslo NORWEGIA		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia	Tak	

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

KOMISJA

Zaproszenie do składania wniosków w ramach programu prac ENIAC Joint Undertaking*(2009/C 64/12)*

Niniejszym zawiadamia się o rozpoczęciu procedury zaproszenia do składania wniosków w ramach programu prac **ENIAC Joint Undertaking**.

Przyjmowane są wnioski dotyczące następującego zaproszenia: **ENIAC-2009-1**.

Dokumentacja dotycząca zaproszenia, obejmująca terminy i budżet, podana jest w tekście zaproszenia opublikowanym na następującej stronie internetowej: <http://eniac.eu>

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 64/13)

1. W dniu 11 marca 2009 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Mapfre S.A. („Mapfre”, Hiszpania) oraz Grupo Salvador Caetano SGPS, S.A. („Salvador Caetano”, Portugalia) przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwami Choice Car-Comércio de Automóveis, S.A. („Choice Car”, Portugalia), Finlog-Aluguer e Comércio de Automóveis, S.A. („Finlog”, Portugalia), Guerin-Rent-A-Car (Dois), Lda („Guerin”, Portugalia), oraz Luso Assistência — Gestão de Acidentes, S. A. („Luso”, Portugalia), stanowiącymi obecnie własność przedsiębiorstwa Salvador Caetano, w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Mapfre: grupa przedsiębiorstw oferująca głównie produkty ubezpieczeniowe, między innymi ubezpieczenia samochodów na całym świecie,
- w przypadku Salvador Caetano: grupa przedsiębiorstw prowadząca działalność w zakresie sprzedaży detalicznej samochodów oraz usług naprawy samochodów na terenie Portugalii i Hiszpanii,
- w przypadku Choice Car: sprzedaż detaliczna samochodów na terenie Portugalii,
- w przypadku Finlog: usługi zarządzania flotami samochodowymi na terenie Portugalii,
- w przypadku Guerin: wynajem samochodów na terenie Portugalii,
- w przypadku Luso: usługi uzupełniające związane z usługami zarządzania powypadkowego na terenie Portugalii.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzeżę sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać faksem (nr faksu: +32 22964301 lub 2967244) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS, na następujący adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 64/14)

1. W dniu 12 marca 2009 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Votorantim Group („Votorantim”, Brazylia) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wyłączną kontrolę nad przedsiębiorstwem Aracruz Celulose S.A. („Aracruz”, Brazylia), obecnie wspólnie kontrolowanym przez Votorantim Group, Arapar i Arainvest, w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— w przypadku przedsiębiorstwa Votorantim Group: cement i beton, górnictwo i hutnictwo (aluminium, stal, nikiel i cynk), masa włóknista i papier, koncentrat soku pomarańczowego, rynki specjalistycznych produktów chemicznych, wytwarzanie energii elektrycznej oraz działalność w sektorze finansowym,

— w przypadku przedsiębiorstwa Aracruz: produkcja masy włóknistej i papieru.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: +32 22964301 lub 2967244) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.